

అప్పుడే చిన్నా వీధి చివర్లో కనిపించాడు. వాడికీ అదే పని. ఇద్దరూ మంచి స్నేహితులే! ఇద్దరూ చదువుతున్నది ఆరో తరగతే! ఇద్దరికీ కుక్కపిల్లలంటే చాలా ఇష్టం. అందులోనూ ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల అంటే మరీ ఇష్టం.

'గోపీ... అంకంరెడ్డోళ్ల వీధిలోని కర్రి కుక్క ఈ పొద్దన్నే ఎనిమిది పిల్లలను పెట్టింది. చూద్దామంటే- అసలు దగ్గరకు రానీయటం లేదు.' అన్నాడు చిన్నా. వాడూ ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల కోసమే వెతుకుతున్నాడు. ఎవరికి వాళ్లే ముందుగా కుక్కపిల్లను సంపాదించాలన్న ఉబలాటంతో ఉన్నారు. ఊళ్లో ఈ ఏడాది ఇప్పటిదాకా తొమ్మిది కుక్కలు ఈనాయి. వాటి పిల్లలు వేటికీ ఇరవై గోళ్లు లేవు. మిగిలింది ఈ కర్రికుక్క ఒక్కటే! అదిప్పుడు ఈనింది. దాని పిల్లలను చూడాలి. ఏమో, దాని దగ్గర ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల దొరుకుతుందేమో! కానీ, చిన్నా గాడు పోటీ. ఆ పిల్లల్లో ఇరవై గోళ్లది ఉంటే-ముందు వాడికి దొరికితే – ఈ ఏడాదీ తన ఆశ నెరవేరనట్టే!

ఆరాత్రి గోపీకి సరిగ్గా నిద్ర పట్టలేదు. మధ్యమధ్యలో నిద్ర వచ్చినా - ఆ నిద్ర నిండా కుక్కపిల్లల కలలే! ఒక కుక్కపిల్లకు ఇరవై గోళ్లు ఉన్నట్టు, దానితో తాను ఆనందంగా ఆడుకుంటున్నట్టూ ... కల! ఆ కల నిజం కావాలని ఇంకా తెల్లారకముందే లేచాడు గోపి. నెమ్మదిగా అంకంరెడ్డోళ్ల వీధిలోకి వెళ్లాడు. కర్రికుక్క ఉండే సందులోకి వెళ్లాడు. కర్రికుక్క ఇంకా అక్కడే ఉంది. పిల్లలు గునగునలాడుతూ దాని పొదుగులో పాలు తాగుతున్నాయి. సందు అవతలి వైపు ఎవరో నక్కి నక్కి కూచున్నారు. ఇంకెవరు? చిన్నాగాడే! తన కన్నా ముందే వచ్చి కూచున్నాడు. తల్లి కుక్క అప్పుడే పైకి లేచింది. ఆహారం కోసం బయటకు వెళుతుంది. అటు చిన్నా, ఇటు గోపి ఉన్నారు. అనుమానంగా చూసి, గట్టిగా అరిచింది. కనిపెట్టేసింది అనుకొని ఇద్దరూ పక్కకు తప్పుకొని, వీధిలోకి వచ్చారు.

'ఏరా.. ఇంత పొద్దున్నే వచ్చేశావు?' అనడిగాడు గోపి. 'సరిగ్గా నిద్ర పట్టలేదు. నిద్ర పట్టినా కల నిండా కుక్కపిల్లలే! అందుకనే లేచీలేవగానే ఇలా వచ్చేశాను' అని చెప్పాడు చిన్నా. 'మరి నీ సంగతి ఏంటి?' అని అడిగాడు. 'నాదీ నీదీ ఒకే కథ.' అన్నాడు గోపీ నవ్వుతూ.

'ఒరేయ్.. నాకు ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల చాలా అవసరంరా. ఎప్పటినుంచో పెంచుకోవాలని ఉంది. ఈసారి దొరక్కపోతే-చాలా బాధే..!' అన్నాడు చిన్నా.

'నాక్కూడా ಅಂತೆರ್... ಮಾಡೆಕ್ಟ నుంచి చూస్తున్నాను. పోయినేడు వెంకమ్మ గారి కుక్క ఇరవై గోళ్ల పిల్లను పెట్టింది. దాన్నేమో ముందు నేనే చూశాను. కానీ, గణపతి గాడు ఎత్తుకుపోయాడు. వెంకమ్మ వాళ్లూ వాడినే సపోర్టు చేశారు' అన్నాడు గోపి.

ఈలోగా తల్లికుక్క ಬಯಟಿಕಿ ವಿಶ್ಲಿಂದಿ. పిల్లలను చూడటానికి ఇద్దరూ సందులోకి దూరారు. ఇలా పిల్లలను పట్టుకోబోతుండగా -వెనుక నుంచి తల్లికుక్క అరుపు వినిపించింది. అది వెళ్లినట్టే వెళ్లి వెనక్కి వచ్చింది. వెంటనే ఇద్దరూ అక్కడి నుంచి పరుగెత్తుకొని వచ్చేశారు. తరువాత చాలాసేపు మాటు వేసి చూశారు కానీ, కుక్క కదల్లేదు. పిల్లలను వదిలి బయటికి వెళ్లలేదు. 'మనమీద దానికి

అనుమానం వచ్చేసింది. ఈ దరిదాపుల్లో మనం ఉండగా-ఇక బయటికి వెళ్లదు. పదా పోదాం' అనుకొని, గోపి, చిన్నా ఇళ్లకు వెళ్లిపోయారు.

'మధ్యాహ్నం వేళ కుక్క బయటికి వెళుతుంది. ఈసారి కచ్చితంగా పిల్లల గోళ్లు చూడాలి. చిన్నాగాడి కంట్లో పడితే-అవకాశం పోతుంది' అని గట్టిగా అనుకున్నాడు గోపి. చిన్నా వాళ్ల వీధిలోంచి కాకుండా వేరే దారిలో కర్రికుక్క ఉన్న సందులోకి వెళ్లాడు. తల్లికుక్క లేదు. చాలా సంతోషంగా... బుజ్జికుక్క పిల్లలను పట్టుకొని, కాళ్ల గోళ్లు లెక్కించటం మొదలెట్టాడు. ఉత్కంఠగా ఉంది. ఐదు కుక్కపిల్లలను ఒక్కొక్కటి చేతిలోకి తీసుకొని గోళ్లు లెక్కపెట్టాడు. ఒక్కదానికీ

ఇరవై గోళ్లు లేవు. ఆరోది కూడా మామూలుదే! ఇక ఒకటే మిగిలింది.. గోధుమ రంగు బొచ్చు.. నుదుట రెండు తెల్లమచ్చలు ఉన్న కుక్కపిల్ల. దాన్ని చేతిలోకి తీసుకొని ఆత్రుతగా మనసు ఉప్పొంగి పోయింది. దానికి ఇరవై గోళ్లు ఉన్నాయి మరి! వినిపించి... బుజ్జికుక్కను వదిలేసి .. ఒక్క ఉదుటున వీధిలోకి వచ్చేశాడు.

> కళ్లు ఆనందంతో మెరిసిపోతున్నాయి. ఎన్నాళ్లనుంచో వెతుకుతున్న నిధి చిన్నాగాడికి చెబితే ..? థ్రిల్లేముంది? రేపే

చిన్నాకు ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్లను బహుమతిగా ఇవ్వాలి. అప్పుడు వాడి ఆనందాన్ని స్నేహితుడు. స్నేహితుడిని సంతోషపెట్టడం అన్నిటికన్నా గొప్ప సంతోషం కదా..!' అనుకున్నాడు గోపి.

సందులోకి వెళ్లి చూశాడు. తల్లి కుక్క లేదు. నాలుగు పిల్లలు ఒకదానిని ఒకటి మూతితో నెట్టుకొంటున్నాయి. మూడు ఒకదాని మీద ఒకటి తలలు పెట్టుకొని బజ్జున్నాయి. తనకు కావాల్సిన గోధుమరంగు బొచ్చు, నుదుట రెండు తెల్లమచ్చలూ ఉన్న కుక్కపిల్ల చాలా చురుగ్గా కనిపిస్తోంది. రెండు కుక్కపిల్లలను తలతో నెట్టేస్తూ చలాకీగా ఉంది. తల్లికుక్క దరిదాపుల్లో లేదు. ఇదే మంచి తరుణమని ఒక్క ఉదుటున అక్కడికి వెళ్లి, గోధుమరంగు, నుదుట రెండు తెల్లమచ్చల కుక్కపిల్లను చేతుల్లోకి తీసుకొని, భద్రంగా గుండెలకు పొదువుకొని, తమ ఇంటివైపు పరుగుపెట్టాడు

అప్పటికే సిద్ధంగా ఉన్న వెదురుబుట్టను బయటికి

కూడా లెక్క పెట్టాడు. అది 94900 99167 తీశాడు. అడుగున మెత్తని పాత బొచ్చు తువాలు వేసి, దాని మీద కుక్కపిల్లను పడుకోబెట్టాడు. మనసంతా గొప్ప ఆనందంతో గంతులేస్తోంది. 'కానీ, ఈ సంగతి రేపటి ఉదయం దాకా ఎవరికీ తెలియకూడదు. చిన్నాగాడికి ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల తనలాగానే చాలా రోజుల కల. పుట్టినరోజు లెక్కపెట్టాడు. ఒక్కసారిగా కానుకగా ఈ బుజ్జికుక్కను వాడికి ఇచ్చి... అప్పుడు వాడి కళ్లల్లో మెరుపు చూడాలి!' అని అనుకుని హాయిగా న్మిదపోయాడు గోపి. ఈలోగా తల్లికుక్క అరుపు ఉదయాన్నే వెదురుబుట్ట తీసుకొని, దానిలోని కుక్కపిల్ల బయటకు కనపడకుండా గుడ్డ కప్పి, చిన్నా ఇంటికి వెళ్లాడు

శివాజీ, సతీష్, అబ్దుల్లా, ఆశీర్వాదం అప్పటికే వచ్చి ఉన్నారు. వాళ్లంతా తమ స్కూలు (ఫెండ్సు. చిన్నా వాళ్లమ్మ అందరికీ పాయసం వడ్డిస్తోంది. దొరికినంత సంతోషం. 'ఈ చెప్పాడు. విషయం ఎవరికి చెప్పాలి? కప్పిన గుడ్డ తొలగించాడు. వామ్మో .. ఇప్పుడే చెప్పేస్తే

తెల్లమచ్చల బుజ్జికుక్క పిల్ల వైపు చూశారు. అప్పడు గోపీ చిన్నాగాడి పుట్టినరోజు. దానిని చేతిలోకి తీసుకొని-'ఇదిగోరా చిన్నా .! ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల. ఇదే నీకు పుట్టినరోజు కానుక!' అని అందించాడు. చిన్నా ఆశ్చర్యపోయాడు. నమ్మశక్యం కానట్టు చూశాడు. 'ఎక్కడ దొరికింది?' అనడిగాడు. 'ఇంకెక్కడ? అంకంరెడ్డోళ్ల వీధిలోని కర్రికుక్క దగ్గర.. చూడాలి. చిన్నా తన

నీకు చాలా ఇష్టం కదరా.. అందుకే నిన్న పొద్దుట నుంచి ఎప్పుడు తెల్లారుద్దా.. అని ఎదురుచూస్తున్నా..' సంతోషంగా చెప్పాడు గోపీ. 'అరే .. భలే మంచిదిరా ఆ నల్లకుక్క. చూపిస్తా

చూడు..నీకూ ఓ చిత్రం..' అని పక్కగదిలోకి వెళ్లాడు చిన్నా. ఓ అట్టపెట్టె తీసుకొచ్చాడు. దానిపైన 'ట్రియమైన గోపీ గాడికి..' అని రాసి ఉంది. పెట్టె తెరిచాడు. దానిలో నల్లబొచ్చు మీద తెల్ల మచ్చలు ఉన్న బుజ్జికుక్క పిల్ల ఉంది.

కథ

గోపి. కిటికీలోంచి లోపలికి చూశాడు. గిరి, గణేష్, ఇసాక్,

గోపీ లోపలికి వెళ్లాడు. 'హ్యాపీ బర్త్ డే చిన్నా!' అని

చేతిలోని వెదురుబుట్టను టేబులు మీద పెట్టి, పైన

అందరూ ఆశ్చర్యంగా గోధుమరంగు, నుదుట రెండు

– సత్యాజీ

'ఇదిగోరా.. ఇది నీకోసమే నిన్నటినుంచి ఎదురుచూస్తోంది. ఇదీ ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్లే! అంకంరెడ్డోళ్ల నల్లకుక్క దగ్గరదే.. నిన్న నీకన్నా ముందే దీనిని తెచ్చేశాను. మరొక ఇరవై గోళ్లది ఉందన్న సంగతి ఆ తొందర్లో చూడనే లేదు' అన్నాడు చిన్నా.

మిత్రులందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.. ఆనందపడ్డారు. 'ఇరవై గోళ్ల కుక్కపిల్ల దొరకటం కన్నా చాలా ఆనందంగా ఉందిరా.. మీలా ఒకరి సంతోషం కోసం మరొకరు ఆలోచించే మిత్రులు దొరకటం..' అన్నారు చిన్నావాళ్ల నాన్న, అమ్మ.

బాలల దినం

బీపావళి జాగ్రత్తలు

పండగను సంతోషంగానే జాగ్రత్తగానూ జరుపుకోవాలి. మామూలు సమయాల్లోకన్నా ఈ కరోనా సమయంలో మరింత అప్రమత్తంగా ఈ పండగ జరుపుకోవాలి. అందుకు తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే మంచిది.

- శాన్మిటెజర్ను చేతులకు రాసుకుని టపాసులు కాల్చకూడదు. టపాసులు కాల్చిన తర్వాత సబ్బుతోనే చేతులు కడుక్కోవాలి.
- టపాసులు పేల్చే పిల్లల దగ్గర తల్లిదండ్రులు తప్పకుండా ఉಂದಾಲಿ.
- టపాసులు కాల్చేవాళ్ళు తప్పకుండా కాటన్ దుస్తులనే ధరించాలి.
- దీపాలు వెలిగించి ఇంటి ముంగిట పెట్టేటప్పుడు కర్టన్లకు ದುಂದು ಪಟ್ಟಾಲಿ.
- కాకరపువ్వొత్తులు కాల్చాక వాటిని నీటి బక్కెట్లులో వేయాలి.
- మరీ పెద్ద పెద్ద శబ్దాలు వచ్చే బాంబుల జోలికి పోకపోతేనే మంచిది.

గాయాలైతే తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తలు

• కాలిన గాయం అయిన చోట పసుపు పేస్ట్ లా చేసి, రాసుకుంటే శరీర ఉప్హ్మోగతను తగ్గించి, వెంటనే ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. ఇది యాంటీ సెప్టిక్ గా

పనిచేస్తుంది. కాబట్టి ఎలాంటి చిన్న గాయం తగిలినా, వెంటనే పసుపు ఉపయోగించాలి.

• దీపావళి సమయంలో ఇంట్లో ತೆನ ఉಂದೆಲ್ జాగ్రత్తపడాలి.

ఎందుకంటే కాలిన గాయాలు మానడానికి ఇది మంచి రెమిడీ. ఇది కాలిన గాయాలను తగ్గించడమే కాదు, ఇన్ఫెక్షన్ల్లు రాకుండా చేస్తుంది. గాయాలపై తేనెను పైపూతగా రాసి వదిలేయాలి. అలాచేస్తే సత్వర ఉపశమనం ఉంటుంది.

• కాలిన గాయాలకు టూత్ పేస్ట్ గానీ, ఫౌంటేన్ పెన్ ఇంకు కానీ రాయడం వల్ల ఉపశమనం ఉంటుంది. కాలిన ప్రాంతంలో చల్లగా అనిపించడమే కాదు, బొబ్బలు కూడా

పనిచేస్తుంది.

బీపావక బాలల

ప్రత్యేక సంచిక

పసిడి చివ్వెలు

పెరగకుండా

మేము/ రేపటి భావి భారత పౌరులం/ గాంధీ, నెహ్రూ వారసులం/ దేశభక్తి, చదివే శక్తి మా హక్కని భావిస్తాం/ మంచి అలవాట్లను అలవర్చుకుని/ ఆట పాటలతో జ్హానం పెంచుకుని/ ఎన్నో విషయాలు తెలుసుకుని/ ముందుకుసాగే రేపటి పౌరులం/ చందమామ కథలైనా, పంచతంతం

కథలైనా, బేతాళ కథలైనా/ స్పైడర్ మాన్,

ಬಾಲ

బాలికలం

మాన్, హ్యారీ పోర్టర్ కథలైనా/ అద్భుత, వీర, హాస్య, శాంత, కరుణ రసాలు మాలో నింపి/ విజ్ఞానాన్ని, వినోదాన్ని అందిస్తాయి, అలరిస్తాయి/

ත්ර**ා**ර

కరోనా వచ్చినా, కరువు వచ్చినా/ ఇంటి వద్దనే వుండి/ పాఠశాలలు లేకున్నా, పాఠాలెన్నో నేర్చాము/ చిత్రాలెన్నో వేశాము, పండగలెన్నో చేశాము/ 🦠 అమ్మ చేతి అలనాటి 🔧 పిండి వంటల/ రుచులు చూసి

మెచ్చాము/ నెహ్రూ పుట్టినరోజు బాలలదినోత్సవం/ నరకుని చంపిన రోజే దీపావళి పర్వం/ రెండు కలిసి వచ్చిన దినమే సంబరాల సంబరం/ అందరు పిల్లలూ కలిసి,

స్నేహభావమున మెలగగా/

కాలుష్యం చేయని టపాసులు కాల్చాలి/ నాన్న అమ్మ ఆప్యాయతలు/ తాతా అవ్వల దీవెనలు/ ఉపాధ్యాయుల భోదనలు/ మా మంచి అలవాట్లకు రహదారులు/ చందమామను చూసినా/ నీటిలో చేపలు ఈదినా/ రంగురంగుల పూలను కన్నా/ సీతాకోక చిలుకలు ఎగిరినా/ ఇంద్రధనస్సు ఆకాశంలో కనపడినా/ వర్వపు చినుకులు నేలరాలిన/ ప్రకృతిలో అన్నీ మా కొరకేనని/ సంబరపడిపోయే పిల్లలం/ రేపటి భావి భారత పౌరులం/ మా భవితవ్యం తరగతి గదుల్లో/ మా భవిష్యత్తు పెద్దల చేతుల్లో/ తీర్చి దిద్దాలని ప్రార్థించెదము/

భారతావని కీర్తిని పెంచెదము!

ఘನಮುಗ್ ವೆಯಾಶಿ/

- కంచనపల్లి 99852 95605

8 నవంబర్ 2020

epaper.prajasakti.com

်မ်ာ်ကွဲတာ္စု! ఒక్కసారి ఇవ్వరా ప్లీజ్ ! కాసేపు ఆడుకొని ఇచ్చేస్తానూ'.. రోజూ మాదిరే బతిమిలాడుకుంది భారతి.

'పోవే.. పోయి నీ గురుగులతో ఆడుకో.. ఇవ్వటం కుదరదు' అని రాజేష్ విమానం బొమ్మను గాలిలో ఆడిస్తూ తన చెల్లిని కసిరాడు.

'ఏం? ఎందుకియ్యవేం? బదులుగా నా వంట పిడతలన్నీ నీకిచ్చేయనా పోనీ' ఆశగా అడిగింది భారతి. 'ఫీ..వంట పిడతలతో నేను ఆడాలా? బుద్ధి లేదూ?! "అవి" నీకూ, "ఇవి" నాకూ అని కొనిచ్చారుగా నాన్న! ఆడపిల్లలు ఇవి అడగనేకూడదు' ఢాం..ఢాం.. అంటూ బొమ్మ తుపాకీతో శబ్దం చేస్తూ ఇల్లంతా పరుగులు తీశాడు రాజేష్. భారతి చిన్నబుచ్చుకుని 'చూడు నాన్నమ్మా! కాసేపిస్తేనే అరిగిపోతాడా ఏం?' అంది.

'అయినా నీకు మగపిల్లాడితో పోటీ ఏంటే? వంటలాటలూ, తొక్కుడుబిళ్ళాట ఆడుకోవాలిగానీ.. మగరాయుడల్లే విమానాలూ, తుపాకులూ పట్టుకు తిరుగుతావా ఏంటీ?!' అందావిడ మందలింపుగా.

ఇంతలో పంచదార తెమ్మని ఐదు వందల నోటు రాజేష్కి ఇచ్చి పంపింది తల్లి. భారతి 'నేనూ వస్తా' అంటూ అన్న వెంటపడింది.

కిరాణా కొట్టులో ఇచ్చిన మిగిలిన డబ్బునూ, పంచదారనూ ఒకే సంచిలో వేసుకుని, కబుర్లాడుకుంటూ ఇంటిదారి పట్టారు

ఇంతలో వీరిపక్క నుండి సైకిల్ పై వెళుతూ, ఓ వ్యక్తి రాజేష్ చేతిలోని సంచిని లాక్కుని పోసాగాడు. అంత డబ్బు ఒక్కసారిగా పోగొట్టినందుకు धार्धिय्य ఎంత కోప్పడుతుందోననే భయంతో రాజేష్ నుంచున్న చోటే బిగుసుకుపోయాడు.

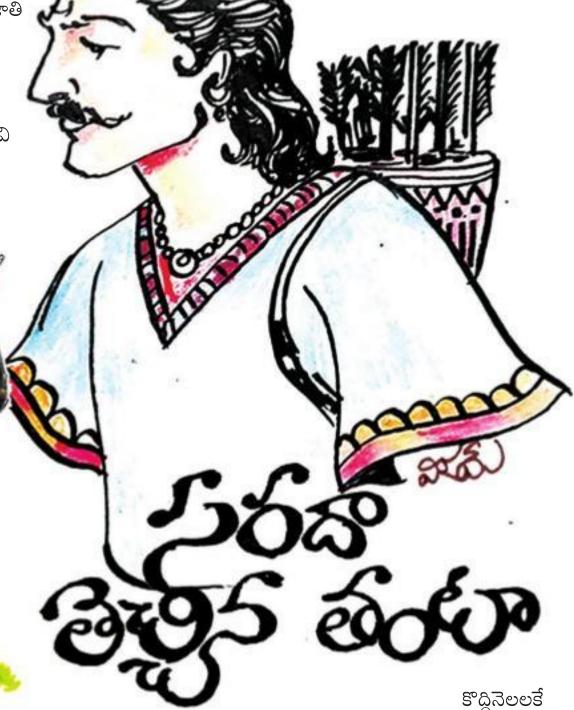
భారతి మాత్రం 'పట్టుకోండీ..! పట్టుకోండీ..!' అంటూ చాలా దూరం బాణంలా దూసుకుపోయి, అతని వెంటపడింది. దాంతో అటుగా వస్తున్నవారు ఆ సైకిల్ ని అడ్డగించి, ఆ సంచిని భారతికి అప్పగించి, దొంగని మందలించి వదిలేశారు. ఇంటికి చేరగానే చెల్లాచెదురైన వంట గురుగులను సర్సకుంటున్న చెల్లి చేతిలో తన తుపాకీ, విమానం బొమ్మలుంచి, మౌనంగా లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు రాజేష్. తుపాకీతో ఆడితే నాన్నమ్మ తిడుతుందేమోనని భయపడింది భారతి.

కానీ విచిత్రంగా ఎవ్వరూ తన ఆటలకు అడ్డు చెప్పకపోగా, 'ఇంత ధైర్యం ఎక్కడిది తల్లీ నీకూ? పోలీసవుతావా?' అంటూ నాన్నమ్మే మురుసుకోవటం భారతికి ఎంతో ఆనందం కలిగించింది. అంతేకాదు తనపై తనకు ఎంతో నమ్మకమూ కలిగింది.

'నేను పైలట్ అవుతా!' అని గట్టిగా చెబుతూ విమానంతో పాటూ జుయ్.య్..య్...అంటూ పరుగులు పెట్టింది భారతి.

> – කාතීස namburimanoja@gmail.com

ఆపంతీపురం జమీందారు రామేశానికి వేట మహా సరదా. ఓ రోజు ఆయన వేటకు వెళ్ళి ఏ జంతువు దొరకక నిరాశగా తిరిగివచ్చాడు. చాలాసేపు ఆలోచించి విదేశాలకు వెళ్ళాడు. అక్కడ అడవులలో ఒకజాతి కుందేళ్ళను చూశాడు. ముచ్చటపడి కొన్ని కుందేళ్ళను వెంటతెచ్చి, తన అటవీ ప్రాంతంలో వదిలాడు. అవి చాలావేగంగా పిల్లలను పెట్టి,

- ముంజులూల కృష్ణకుమాల విపరీతంగా పెరిగిపోయాయి. రామేశం వేటకు లోటులేకుండా అయింది. కానీ ఆ కుందేళ్ళు అడవిలో చిన్నమొక్కలన్నీ

తినడంతో అడవి పలచబడిపోయింది. మిగిలిన చిన్న జంతువులకు ఆహారం దొరకక అవి పంట పొలాలను నాశనం చేయసాగాయి. రైతులు గగ్గోలు పెట్టసాగారు. పశు వులకు మేత కష్టమై, పాల దిగుబడి తగ్గిపోయింది.

కుందేళ్లు విపరీతంగా పెరిగి ఊళ్ళలోకి, ఇళ్ళలోకి రావడం మొదలుపెట్టాయి. కూరగాయల మొక్కలు, పళ్ళ మొక్కలు, తోటలు అన్నీ కుందేళ్ళ మేతకు బలయ్యాయి. జనం హాహాకారాలు చేశారు. జమీందారు కుందేళ్ళను అదుపు చేయటానికి చాలా బహుమతులు ప్రకటించాడు. ప్రజలు పెద్ద ఎత్తున కుందేళ్ళ వేట మొదలుపెట్టారు. జమీందారు వేటాడిన వారికి బహుమతిగా ధనం ఇవ్వడంతో ఖజానా అంతా కరిగిపోయి, దివాలా తీశాడు. విలాసాలకు పోయి ముప్పు తెచ్చుకోరాదని బుద్ధి తెచ్చుకుని, మామూలు బడుగు రైతులా పొలం సాగు చేసుకుని, బతకసాగాడు.

వేసవి సెలవులు ఆ రోజు నుండే ప్రారంభం. ఉదయం పదిగంటలు అవుతుండగా తొమ్మిదేళ్ల శశి ఇంట్లోంచి బయటికొచ్చాడు. పిట్టగోడ దగ్గర నిలబడి వీధిలోకి చూస్తున్నాడు. పిట్టగోడ పక్కనే పొగడ చెట్టు వుంది. గాలి వీచినప్పుడల్లా దాని నుండి మంచివాసన వస్తోంది. ఆ పరిమళం బావుందనుకున్నాడు శశి. బడి వున్న రోజుల్లో ఆ హడావుడిలో ఇలాంటివన్నీ గమనించే అవకాశం వాడికి ఉండదు. చెట్లు మీద ఒక గోరింకల జంట వింత శబ్దాలు చేస్తోంది. వాటిని ఆసక్తిగా చూడ్డం మొదలెట్టాడు శశి. ఒక పిట్ట చెట్టు మీద నుంచి ఎగిరి, వీధి అటుపక్క వాలింది. దానికి దగ్గర్లో, ఆ రాత్రి కురిసిన వానకి నీళ్లు నిలిచి వున్నాయి రోడ్డు మీద. ఆ గోరింక వెళ్లి, ఆ నీటిలో ముక్కుని పెట్టి తాగబోయింది. ఇంతలో ఏదో బైక్ పెద్ద శబ్దం చేస్తూ మెయిన్ రోడ్ వైపు నుండి వీధిలోకి వచ్చింది. ఆ శబ్దానికి బెదిరి, గోరింక ఎగిరి అవతల ఇంటిగోడ మీద వాలింది. అది మళ్లీ దిగి, నీళ్లు తాగే ప్రయత్నం చెయ్యడం ఈలోగా ఏదో ఒక బండి రావడం జరుగుతోంది. పాపం...! దాని దాహం తీరే అవకాశం రాక, నిరాశగా పొగడ చెట్లు మీద మళ్లీ వాలింది. తర్వాత రెండుపిట్టలూ ఎటో ఎగిరిపోయాయి.

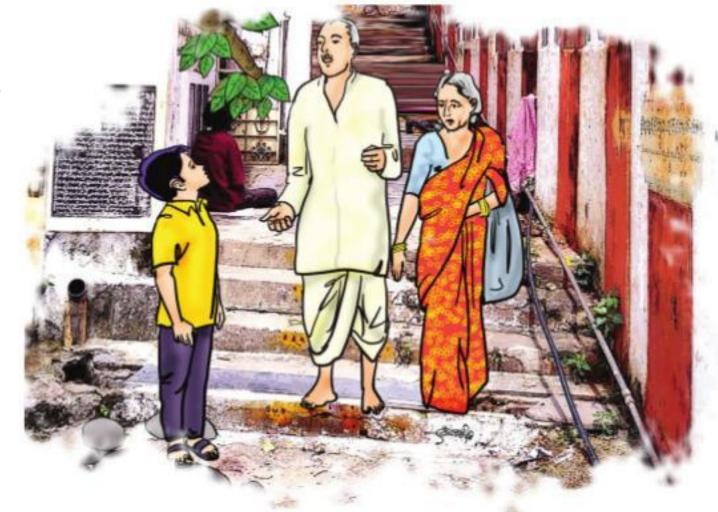
ఆ దృశ్యం శశి మనసును బాగా తాకింది. పిట్ల దాహం తీరనందుకు బాధ కలిగింది. వెంటనే ఇంట్లోకెళ్లి, వంట ఇంట్లో ఓ స్ట్రీలు గిన్నెని తీసుకుని, ఫిల్టర్ దగ్గర నీళ్లని నిండుగా పట్టి, బయటికొచ్చి పిట్టగోడ మీద పెట్టాడు. దూరంగా వచ్చి గుమ్మం దగ్గర నిలబడి పిట్టల రాక కోసం ఎదురు చూడసాగాడు. ఎంతసేపు చూసినా ఒక్క పిట్టా రాలేదు.

తరువాత రెండ్రోజులకు అక్కడ నీళ్లు వున్న సంగతి పిట్టలు గమనించాయి. పిచ్చుకలు, గోరింకలు ఏదో ఒక సమయంలో వచ్చి ఆ గిన్నెలో నీటిని తాగడం మొదలెట్టాయి. సాయంత్రం గిన్నెలో నీళ్లు అడుక్కి వెళ్లడం చూసిన శశి ఎంతో సంబరపడ్డాడు. రోజూ నీటిని నింపిన గిన్నె పెట్టడం శశి మానలేదు.

ఊరు నుంచి శశి తాతయ్య, నాన్నమ్మ వచ్చారు. వస్తూ వాళ్ల తోటలోని బంగినపల్లి మామిడిపళ్లు తెచ్చారు. ఆ మధ్యాహ్నం భోజనానికి శశి వాళ్ల నాన్నమ్మ, తాతయ్యతో కూర్చున్నాడు. తాతయ్య రామానుజం అన్నంలో పప్పు కలుపుకుని, మొదటి ముద్దని కళ్లకు అద్దకుని కంచం పక్కన పెట్మాడు. శశి దాన్ని

> చూసి 'ఎందుకు తాతయ్య?' అని అడిగాడు. 'దేవుడి కోసం.... అయినా దేవుడు ఏమైనా

බාරිහි බාරි

తింటాడా? అది నోరులేని జీవరాశుల ఆకలి తీర్చుతుంది. దాన్ని దూరంగా ఏ గోడ మీదో పెడితే, ఏ చీమలో, పక్షులో తమ ఆకలి దానితో తీర్చుకుంటాయి' అని అన్నాడు ఆయన.

పిట్టల కోసం తను గిన్నెలో నీళ్లు పెడుతున్న సంగతి చెప్పాడు శశి. దానికి ఎంతో సంతోషించిన తాతయ్య 'మంచిపని చేస్తున్నావురా' అంటూ మనవడ్ని మెచ్చుకున్నాడు. 'మీ వారసత్వాన్ని వీడు అంది పుచ్చుకున్నాడు' అంటూ శశిని చూసి మురిసిపోయింది నాన్నమ్మ.

శశికి తాతయ్య చెప్పింది బాగా నచ్చింది. ఆ తర్వాత తనూ భోజనం చేసేటప్పుడు తొలిముద్దను తీసి పక్కన పెట్టి, తర్వాత దాన్ని గోడమీద పెట్టేవాడు. అది శశికి అలవాటుగా మారింది. ఆ ముద్దని పిట్టలో, పురుగులో, చీమలో తినేవి.

- ఎస్. హనుమంతరావు 8897815656

దసరా సెలవులకి అమ్మానాన్నలతో కలిసి శశి మైసూర్ వెళ్లాడు. ఓ రోజు ఉదయం చాముండీ హిల్స్ కెళ్లి వస్తూ... ఓ కాలనీలో వున్న హోటల్కి టిఫిన్ చెయ్యడానికి వెళ్లారు. ఆ హోటల్ చిన్నదే అయినా చాలా పరిశుభంగా ఉంది. శశివాళ్లు

రాగి దోశల్ని ఆర్డర్ చేశారు. టిఫిన్ వచ్చేలోగా ఓ విదేశీ జంట, టూరిస్టులు కాబోలు వచ్చి కూర్చున్నారు వీళ్లకి దగ్గర్లో.

ఆ జంట ముద్దగా వున్న శశిని చూస్తూ.. పలకరింపుగా నవ్వారు. శశి గురించే వాళ్లలో వాళ్లు నెమ్మదిగా మాట్లాడుకోసాగారు. ఈలోగా టిఫిన్ వచ్చింది.

శశి అలవాటు ప్రకారం దోశెని కొంచెం తుంచి, ఆ ముక్కని టేబుల్ మీద పెట్టాడు. తర్వాత తినడం మొదలెట్టాడు. ఆ దృశ్యం ఆ జంట దృష్టిలో పడింది. శశి కావాలనే అలా చేశాడని వాళ్లకి అర్థమైంది. ఆ జంటలోని ఆమె చొరవగా తనపేరు మార్గరెట్ అని చెప్పి, శశి వాళ్ల అమ్మని, వాడు దోశెముక్కని ఎందుకు పక్కన పెట్టాడో తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నట్లు చెప్పింది.

శశి అమ్మ క్రాంతి వాడు అలా ఎందుకు చేసింది వివరంగా చెప్పింది ఇంగ్లీషులో. అంత చిన్న పిల్లవాడికి వున్న మంచి ఆలోచనకు అబ్బురపడ్డారు ఆ జంట. "వెరీనైస్!" అని మెచ్చుకున్నారు. టిఫిస్ తింటున్న శశిని, అతను పక్కనుంచిన దోశె ముక్కను తమ సెల్లో చిత్రీకరించారు. ఆ దృశ్యాన్సి ేఫస్బుక్లో పెట్టడానికి శశి అనుమతి కావాలని ఆ జంట అడిగింది. వాళ్లు తన గురించి చిత్రీకరించడం. దాన్ని ఫేస్బుక్లో పెట్టడానికి తననే అనుమతి కోరడం చూసి, కొంచెం గర్వంగా అనిపించింది శశికి. శశి సరేనన్నాడు. వాళ్లు వెంటనే ఆ దృశ్యాన్ని ఫేస్బుక్లో అప్లోడ్ చేశారు. శశివాళ్ల నాన్నగారికి [ఫెండ్ రిక్వెస్టు పంపించి, దాన్ని ఆయనకి షేర్ చేశారు. తర్వాత దానికి ఎన్నో లైకులు, ేషర్లు వచ్చాయి. మెచ్చుకోలుగా ఎన్నో కామెంట్లూ వచ్చాయి. వాటిని చూసుకుని మురిసిపోవడం చూసిన శశితో వాళ్లనాన్న సూర్యం 'మనం చేసే మంచిపనులు ఒకళ్ల మెచ్చుకోళ్లని ఆశించి చేయకూడదు. మనం చేసే పనుల వల్ల ఇతరులకు, తోటి జీవులకు మేలు కలగడమే ముఖ్యం. ఎవరో పొగడ్డలపైనో మనకి దృష్టి ఉండకూడదు!' అని వివరించాడు. శశికి అది నిజమే అనిపించింది. 💠

పసిడి చివ్వెలు

ప్రత్యేక సంచిక

అనగనగా కథలు.. బాల్వంలో స్వజనను పెంచే మాలికలు.. అమ్మమ్మ, బామ్తా.. తాతయ్యలు లేని చిన్న కుటుంబాల్లో చిన్నారుల చింత తీర్రేది బాలసాహిత్యమే. చిన్ననాడు చందమామ, బాలమిత్ర సాహిత్య పఠనంతో పెద్దయ్యాక సృజనాత్మక రచన చేస్తున్న వారెందరో.. పిల్లల పట్ట ప్రేమతో రాసినవే నాడూ నేడూ మేలెన కథలు.. భాషపై మమకారం పెంచేది బాలసాహిత్యమే.. కథనం ఎంత ముఖ్యమో.. బాలసాహిత్యంలో చిత్రానికీ సమప్రాదాన్యం.. పిలక్కి ఆకటుకునేది కంటికింపైన బొమ్మలే! ఈ విషయంలో ప్రపంచ బాలసాహిత్యంపై సాంవియట్ ప్రచురణలు చేసిన కృషి అద్వితీయం.. అయితే, ఇప్పడు చదువులోనూ, సాంకేతికంగానూ అనేక మార్పులు వచిన నేపథ్యంలో బాలసాహిత్యం అవసరం ಎంతుంది? అది పవిధంగా పిల్లలకు ఉపయోగం? వంటి విషయాలపై బాల సాహితీవేత్తలతో 'స్వేహ' బ్వందం ముచటించింది. వాలి విలువైన మాటల మూటలే ఈ వారం ప్రత్యేక కదంబం.

సృజనాత్తక

రచనాసకి పెంచాలి

వాతావరణాన్ని కల్పించాలి.

🗬ప్పుడు రాస్తున్న అనేకమంది కవులు, రచయితలపై సోవియట్ సాహిత్య పబావం చాలా ఉంది. నేను మరుగున పడుతున్న అనేక సోవియట్ పుస్తకాలను వెలుగులోకి తీసుకొస్తున్న క్రమంలో అనేకమంది రచయితలు, అసంఖ్యాకమైన పాఠకులు సోవియట్ పుస్తకాలు తమపై వేసిన బలమైన ప్రభావాన్ని, ఆయా ఫుస్తకాలు తమ జీవితాల్లో మిగిల్సిన గొప్ప జ్ఞాపకాల్ని చెప్పుకొచ్చారు. మనకు రష్యన్ రచయితలు తెలిసినంత బాగా ఇతర స్థపంచదేశాల రచయితల గురించి తెలియదు. సోవియట్ పుస్తకాల వల్ల అసంఖ్యాకమైన తెలుగు పాఠకులకు టాల్స్తాయ్, గోర్కీ వంటి మహా రచయితలు చిన్నతనంలోనే పరిచయమయ్యారు. ఆ రచయితలు పిలల కోసం రాసిన కథలను సోవియట్ ప్రచురణ సంస్థ్యపపంచ భాషలలోకి అనువదించి, స్రపంచ వ్యాప్తంగా అందరికీ అందుబాటులో తెచ్చింది. అందువల్ల అలాంటి రచయితల రచనలు ఇవాళ మనం వెతుక్కుని మరీ చదవగలుగుతున్నాం.

కథలు, బొమ్మలు ప్రదర్శించాలి

బాలసాహిత్యానికి ఆదరణ ఎప్పుడూ ఉంటుంది. కాకుంటే మనం ఎంత మెరుగైన సాహిత్యాన్ని, బొమ్మల పుస్తకాల్ని వారికి అందిస్తున్నాము అన్నది

ನಿಕಿಮಟ್ ನಾಪಾತ್ಯ ಪ್ರಭಾವಂ

విషయంలో 'మంచి పుస్తకం' లాంటి స్థపచురణ సంసలు చాలా ముందడుగు వేశాయి. అనేక స్కూళ్లలో సైన్స్ ల్యాబ్ (పదర్శనలు నిర్వహించాలి. పిల్లలు గీసిన బొమ్మలు, వాళ్ళు రాసిన కథలు ప్రదర్శనకు నిలపగలగాలి. అప్పుడు గొప్పుపయోజనం ఉంటుంది.

వర్మ్ష్షాపులకు విస్తరించాలి

పిల్లలకు తెలివితేటలు పెంచే పుస్తకాల కోసం చూస్తున్నారు. వయసుకు మించిన తెలివితేటలు. వ్యక్తిత్వ వికాసం అనర్ధదాయకం. వాటి బదులుగా వారికి మంచి అనుభవాన్నిచ్చే కథలూ, కల్పనలూ బొమ్మల పుస్తకాలు అందుబాటులోకి తేవాలి. ఇవాళ మంచి పుసకాలకు కొదవలేదు. కానీ వాటిని పిలల దగ్గరకు చేర్చే తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు లేరు. ఈ

పరిస్థితిని అధిగమించాలి. పిల్లల కోసం ప్రత్యేకంగా పుస్తక ప్రదర్శనలు, వాళ్ళ కథలు రాయడానికి, బొమ్మలు గీయడానికి తరచుగా స్కూలు ఆవరణ దాటుకుని, బయట వర్క్షేషాఫులు నిర్వహించాలి. ఇవన్సీ చేయగలిగితే మనం మరింత ఆరోగ్యకరమెన వాతావరణంలోకి అడుగుపెటగలం.

- **මබීල් ಬత్ತುల**, బాల సాహిత్య ప్రచారకుడు

ಬಾಲಲ ನಾಟಿಕಲು ವಿಶಿವಿಗಾ ರಾವಾಶಿ

బౌలసాహిత్యానికి ఒక నిర్దిష్టమైన లక్ష్యం, స్రయోజనం

్రవధాన లక్షణంగా ఉండాలి. ఉదాహరణకు కథను తీసుకుంటే పిల్లలు చదవడం మొదలుపెట్టి ఒక వాక్యం చదవగానే మరో వాక్యానికి మనసును లాక్కుపోగలిగేలా ఉండాలి. పిల్లల ఊహా ప్రపంచానికి ఎల్లలను చెరిపేస్తూ అలౌకిక పాత్రలతో, అద్భుత సన్నివేశాలతో, అవలీల సరళ పదాలతో ఆకట్టుకునే సంఘటనలతో కథ సాంతం ఉత్సాహంగా చదివించగలగాలి. కథ ముందు పిల్లలకు వినోదం కలిగించాలి. తర్వాత విజ్ఞానం అందిస్తూ వారిని వికాసం వైపు నడిపించాలి. ప్రస్తుతం కథ, గేయం, వ్యాసం, నాటికలు మొదలైన ప్రక్రియల్లో బాల సాహిత్యం వస్తోంది. కథ ప్రక్రియలో విరివిగా వస్తూంటే.. నాటికల రూపంలో చాలా తక్కువగా వస్తోంది. ఇందుకు కారణం బాలల నాటికలు రాసే రచయితలు తక్కువగా ఉండటం అని చెప్పవచ్చు. నాటికల రూపంలో బాలసాహిత్యం విరివిగా రావాలి. రేపటి పౌరులను మంచి సంస్కారవంతులుగా తీర్చిదిద్దే దోవలో నాటికల పాత్ర చాలా వుంది. ఆరేశ్సు పైబడిన పిల్లల్తో గ్రహణశక్తి అపారంగా ఉంటుంది. లేత మాయంలోనే వారి మనో క్షేతలో బాల సాహిత్యం ద్వారా నిజాయితీ, సత్యం, ధర్మం, శాంతి, సహనం, మానవత వంటి మౌలిక గుణాలను విత్తనాలుగా నాటాలి. పిల్లలు పెరిగే కొద్దీ ఆ మౌలిక గుణాలు సంస్కార రూపంలో వికసిస్తాయి. అలాంటి ాల సాహిత్యం ఎల్లప్పుడూ పిల్లలకు అందుబాటులో ఉంచవలసిన బాధ్యత తల్లిదం|డులు, ఉపాధ్యాయుల మీద ఉంది.

సామాజిక

మాధ్యమంలోనూ.

బాలసాహిత్వ

విస్పతికి, వికాసానికి సామాజిక మాధ్యమా

ఎంతో దోహదపడు

తున్నాయి. అందులో

బుక్స్, యూట్యూబ్

వాట్సప్, ఫేస్బుక్, ఇ-

ప్రముఖపాత పోషిసున్నాయి. సామాజిక

మాధ్యమాల్లో బాలల వ్యక్తిత్వ వికాసాన్ని, విజ్ఞానాన్ని అందించే అనేక కథలు, గేయాలు

ప్రచురించుకుంటున్నారు. బాలసాహిత్యం

కోసం గతంలోలా కషపడాల్సిన అవసరం

ఓపెన్ చేసి, చదువుకునే అవకాశాన్ని

సహకరిస్తే మరింత ప్రయోజనం

లేదు. కొన్ని బాల పత్రికలు ఆన్లైన్లో లింక్

కల్పించాయి. ఇలా బాలలకు అనేక రూపాల్తో

సామాజిక మాధ్యమం ద్వారా బాల సాహిత్యం

ఆన్లైన్ క్లాసులు జరుగుతున్నాయి. అందువల్ల

కంప్యూటర్ ఉంది. యానిమేషన్ ద్వారా కథలు

రాక్షసుడు అంటే ఒక్కో పిల్లవాడు ఒక్కోరకంగా

ఊహించుకుంటాడు. కానీ యానిమేషన్ ద్వారా దృశ్యాన్ని చూసే పిల్లవానికి ఊహించుకునే

లభిస్తుంది.అయితే దీనికి |పభుత్వం కొంత

చేకూరుతుంది. నేడు పిల్లలకు ఎలాగూ

సెల్ఫోన్, కంప్యూటర్ల మీద విద్యార్థులకు

అవగాహన కలిగింది. మతి బడిలోనూ

పాటలను స్వయంగా రచయితలే

వ్యక్తిత్వ నిర్మాణ పునాదులు

ెపెద్దల ఆలనలో ఆటలూ, పాటలూ, కథలే.. బాల్యాన్ని బంగరుమయం చేసేవి. కథలు వింటూ అద్భుతమైన ఊహా ప్రపంచంలో విహరిస్తారు పిల్లలు. అందులో హాస్యం, దు:ఖం, వీరత్వం, సాహసం, భయం, సంబరం అన్నీ అనుభూతులుంటాయి.

చెప్పేవారి చతురత, స్వరమూ ఆ ధ్యని పిల్లల మనసులో చాలా కాలం నిలిచిపోతుంటాయి. స్వయంగా చదవగలిగే స్థాయి రాగానే పిల్లలు సహజంగా ఇష్టపడేది తెలుగు పుస్తకాలే. ఎందుకంటే భాషకు సంబంధించిన పుస్తకాల్లోనే వాళ్ళను ఆకట్టుకునే కథలుంటాయి. అది కావ్య భాగమో, పద్యమో, గేయమో, నాటకమో, ప్రబంధమో ఏదైనా.. అందులో ఆకట్టుకునే కథ దాగి ఉంటుంది. పిల్లలను అది అమితంగా అలరిస్తుంది. చదివింపజేస్తుంది.. ఆలోచింపజేస్తుంది.. వెంటాడుతుంది.. ఒకరికొకరు ఊరిస్తూ చెప్పుకునే తాయిలమే అవుతుంది. కథలో ప్రతినాయకుడు ఓడిపోతే పిలలు సంబరపడిపోతారు. కథలోని ఉపాయాలు, యుక్తులు, సాహసాలకు అచ్చెరువొందుతారు. పిల్లల దైనందిన జీవితంలో వాటిని అన్వయించుకుంటారు. కథలోని భాషా, నానుడులూ, సామెతలూ నిత్య వ్యవహారంలో పిల్లలు వాడతారు. కథలు చదివిన అనుభవం అనుభూతి తర్వాత కాలంలో కథలు సృష్టించడానికి, రచనలు చేయడానికి దోహదపడతాయి. కథలు పిల్లల వ్యక్తిత్వ నిర్మాణంలో పునాదులుగా ఉపయోగపడ్తాయి. - సమ్మెట ఉమాదేవి, బాలసాహితీవేత్త

🕡 లామందిలాగే నా బాల్యం 'చందమామ' బాలల పత్రికతో ముడిపడి ఉండేది. అప్పట్లో జానపద సీరియల్స్క్ 'చిత్రా'గారు, పౌరాణిక సీరియల్స్క్ 'శంకర్'గారు, చందమామ ముఖచి|తాలు వడాది పాపయ్యగారు వేసేవారు. కథలో పాతలకు దీటుగా చి|తాగారు తన

ా సాహసాలు చేయడమేకాక, రాకుమారినీ దక్కించుకొనేవారు. ఇప్పుడా రాకుమారుడికి ఏడోగది కరువైంది. మీరు

ఉండాలి. ఏ |పఃకియ అయినా ముందుగా పిల్లలతో చదివించడం

- **దాస్ ව බිරු ප්රථාන**, දිරයු ආදා సాహిత్య అకాడెమీ అవారు గ్రహీత

్ బంగారు బాల్యం అంటుంటాము కదా! తల్లిదం(డుల,

పదో గబిలోకి తీసుకెకాం!

కుంచెను ఝశిపించేవారు. పిల్లల కథల పుస్తకాలలో కథల్నీ బొమ్మల్సీ విడివిడిగా చూడలేము. ఉదాహరణకు రష్యన్, చైనా పిల్లల కథల పుస్తకాలలో పేజీ నిండుగా పెద్ద బొమ్మ ఉండి, దాని కింద

రెండు లైన్ల కథ ఉంటుంది. దీనిని బట్టి బాలసాహిత్యంలో చిత్రకారుల పాత్ర ఎంత ఉందో అర్ధమవుతోంది. బొమ్మలు చూస్తూ కథ చదవడం పిల్లలకు ఒక అద్భుతమైన అనుభూతి. పిల్లల కోసం బాల సాహిత్యం విరివిగా రావాలి. వాళ్ళు రంగురంగుల ఫుస్తకాల పూదోటలో రెక్కలు కట్టుకున్న సీతాకోకచిలుకల్లా అద్భుతంగా, ఆనందంగా మానసికోల్లాసంతో ఎదగాలి. బాల సాహిత్యంలో ఎవరి పాత్ర ఎంత అనే ప్రశ్నే లేదు. చిత్రకారుడు, రచయిత తలుచుకుంటే ఎన్ని అద్భుతాలైనా పిల్లలకు అందించాలి. కాకుంటే పిల్లలకు ఊహా సృష్టించవచ్చు. స్టార్వ్ లుక్ స్కయ్ వాకర్ స్పేస్ షిప్ చేయని విన్యాసాలు లేవు. ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే ఎన్నో పిల్లల స్థపంచానికి దూరం చేసాం. ఒంటికన్ను సాహస గాథలు ఇంగ్లీష్ సాహిత్యంలో ఉన్నాయి. తెలుగు పిల్లలు అడ్వెంచర్స్ కావాలంటే ఇంగ్లీష్ సాహిత్యం మీద ఆధారపడాలా? మన వాళ్ళకి మనం సాహస కథలు ఇవ్వలేమా? తిప్పి తిప్పి కొడితే మనకు 'బుడుగు' తప్ప వేరే క్యారెక్టర్ కనిపించదు. రకరకాల విచ్చిత జంతువులు, ఒంటి కన్ను రాక్షసులు, మాంత్రికులే కాదు రెక్కల గుర్రాలూ మనవే. ఏడు తలల నాగేం|దుడు ఏ గుహలో పడుకున్నాడో అతనిని ని|ద లేపండి. ఏనుగుని సైతం ఎత్తుకుపోయే గండ బేరుండాలు మనకు ఉండనే ఉన్నాయి. దీనివల్ల పిల్లలు పాడైపొయేదేమీ ఉండదు. మహా అయితే వారిలో సృజనశక్తి పెరుగుతుంది. రచయితలు బాలసాహిత్యం పిల్లలకు తమ ఊహల్లో కొత్త లోకాలను చూడగలుగుతారు. ఇప్పుడు రాయకపోతే ఇకముందు పిల్లల కోసం ఏమీ ఉండదు. చెప్పినంత కాలం నీతి కథలు చెప్పాము. మన జానపద హీరోలను ఏడోగదిలోకి మాత్రం వెళ్ళకు అంటే.. ఏడో గదికే వెళ్ళి చేయవలసిందల్లా ఆ ఏడోగది చూపించటమే.

- **చైతన్య పైరపు,** ప్రసిద్ధ చిత్రకారులు

ಬಾಲನಾಬಾತ್ವಂತಾನೆ మాతృభాష పలిరక్షణ

నేడు ఎక్కువమంది ఆంగ్లభాష విద్యాభ్యాసం మీద మోజ చూపిస్తున్నారు. ఇలాంటి తరుణంలో మాతృభాషను ్లు పరిరకించుకోవాలి. అందుకు బాలసాహిత్వం ఓ ఆశాకిరణం. బాల సాహిత్యాన్ని అందరం ప్రోత్సహించాల్సిన, ఆదరించాల్సిన అగత్యం నేడు

బాలసాహిత్య విషయంలో తబ్జిదం|డుల పా|తను గమనిస్తే పిల్లలు శైశవదశలో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే బాలసాహిత్యానికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇస్తున్నారు. తరువాత దాని గురించి పెద్దగా పట్టించుకోవడం లేదు. వాస్తవానికి బాలసాహిత్య పఠనం పిల్లల్లో ఊహాశక్తిని పెంచుతుంది. అది వారి విద్యాభ్యాసానికి ఉద్దీపనంగా ఉపయోగపడుతుంది. విద్యార్థి సొంత ఆలోచనలతో ముందుకు వెళ్లడానికి దారిని సుగమం చేస్తుంది. ఓ తల్లిదండ్రులారా! అల్లరి చేస్తున్న పిల్లలను బుజ్జగించడానికి మాత్రమే బాలసాహిత్యం లేదు. దాని ప్రయోజనం విస్పతమైనది. పిల్లలను బాధ్యతాయుత పౌరులుగా పెంచడానికి, నీతిమంతులుగా తీర్చిదిద్దడానికి, మన మాతృభాషను రక్షించుకోవడానికి బాల సాహిత్యం ఎంతో సాయపడుతుంది. మన ప్రభుత్వాలు మనసుపెట్టి ఆలోచిస్తే బాల్యాన్ని బంగారుమయం చేయగలవు. మనసుంటే మార్గం ఉంటుంది. ఒకప్పుడు ఉమ్మడి ఆంగ్రుపదేశ్ రాష్ట్రంలో బాలల అకాడమీ ఉండేది. బాలసాహిత్య గ్రంథ ప్రచురణ చేపట్టి, బాల్యానికి, భాషకు పట్టం గట్టింది. మళ్లీ ఆ సంస్థ రెండు ರಾಷ್ಟ್ರಾಲ್ಲ್ ప్రాణం పోసుకోవాలి. ఆ దిశగా ప్రభుత్వ పెద్దలు ఆలోచించాలి.

ా సాహిత్య, సాంస్కృతిక సంస్థలే కాకుండా సమాజ శ్రేయస్సుకు ఏర్పాటెన (పతి సంస్థా బాలసాహిత్య వికాసానికి సాయమందించాలి. అలాగనుక చేస్తే ఒక ఆదర్శ సమాజాన్నే స్థపంచానికి చూపగలం. సంస్థలు బాలల గ్రంథాలయాల ఏర్పాటులోనూ బాలసాహిత్య శిక్షణా శిబిరాలు నీర్వహించడంలోనూ ముందుకు వస్తే మంచి ఫలితాలు సమాజానికి అందగలవు.

ప్రభుత్వం బాధ్యత తీసుకోవాలి

బాలసాహిత్య పుస్తక ముద్రణ, పంపిణీ స్థ్రభుత్వం చేపట్టాలి. విరివిగా బాలల గ్రంథాలయాలను ఏర్పాటు చేయాలి. మాతృభాషలో వ్యాసరచన, చర్చా కార్యక్రమాలు చేపడుతుండాలి. తెలుగు భాషా బోధనకు ఎక్కువ బీటియడ్లు కేటాయించాలి. పాఠశాలల్లో సాయంత్రం గ్రంథ పఠనాన్ని పిల్లలకు తప్పనిసరి చెయ్యాలి. – బెలగాం భమేశ్వరరావు

కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ బాలసాహిత్య పురస్కార గ్రహీత

బాలసాహిత్యం తొలి నుంచి

మంజులూల కృష్ణకుమాలి, బాలసాహితీవేత్త

. నీతులు (పధానంగా నడిచింది. కుమార

శతకం, కుమారీ శతకం... నీతి కథా మంజరి

వంటివి (పధానంగా చాలాకాలం బాల పఠనీయ సాహిత్యంగా

ఉన్నాయి. నేటికీ పిల్లల కోసం చేసే రచనలు పిల్లల నడవడికను స్థావితం

సమస్యగా తయారైంది. బాల సాహిత్యం చదివే పిల్లల సంఖ్య చాలా తగ్గిపోయింది. బడిలోని కథల పుస్తకాలను పిల్లల

ఆ కథలలో కొత్తదనం, ఊహలు లేకపోవడం పెద్దల స్పజన లేమిని |పతిఫలిస్తోంది. చరవాణిలో పాఠాలు నేర్చుకునే

్డాలు కార్యంలో ప్రాల్థలు అద్భుత ఊహాలోకం పరిచయం చేయాల్సిన పని రచయితలది. మాట్లాడే పక్షులు, జంతువులు, నది,

అకాశం, కొండ అన్నీ బాలలకు నచ్చేవే. వాటిని ఎలా అల్షగలమనేది రచయితల మేధకు పరీక్ష. అంత సమాచారాన్ని

చేత చదివించే టీచర్లు మృగ్యమయ్యారు. బడి పిల్లల చేత కథలు రాయించి, సంకలనాలు తేవడం మంచి చొరవ అయినా

అందంగా అద్భుతంగా సాహసాలతో తీర్చిదిద్దడం నేటి రచయితల బాధ్యత. పర్యావరణం, (పక్భతి సంరక్షణ వంటివే నేటి

శిష్యులు, తెనాలి రామకృష్ణ కథలు మాత్రమే మిగిలాయి. అనువాద రచనల్లోనూ పిల్లల అద్భుత సాహస గాథలు ఎక్కువభాగం లేకపోవడం శోచనీయం. నేటి పిల్లలకు భాష ఒక సమస్య. కాగా వారి పాఠ్వాంశాల బరువు మరో

చేసేవి. నీతి స్థుధానంగా ఉండాలనే రచయితలే ఎక్కువశాతం. వినోద స్థుధానంగా పరమానందయ్య

పత్రికల, సంస్థల ప్రాశేత్సాహం కావావి

🕰 ధునిక కాలంలో అలవాట్లు, అభిరుచులు మారుతున్నాయి. సాంకేతికత అభివృద్ధి చెందడంతో ప్రతికలూ కాలానుగుణంగా మారుతున్నాయి. నేడు అంతరిక్షానికి ఉప్పగహాలను ప్రయోగిస్తూ అద్భుతాలు సృష్టిస్తున్నారు. శాస్త్ర విజ్ఞానం పెరిగి, మానవుని మేధాశక్తికి ఎదురులేదని అనేక సందర్భాలలో చాటుతున్నారు. అభూత కల్పనలు నిండిన సాహిత్యానికి పరిమితం కాకుండా హేతువాదం, శాస్త్ర దృక్పథం పెంచే రచనలను బ్రోత్సహించే పనిలో నిమగ్నమయ్యాయి పుతికలు. దిన, వార, మాసపుతికల్లో బాలసాహిత్యానికి కొన్ని పేజీలు కేటాయిస్తున్నారు.

్రపథుత్వ పరంగా విద్యాశాఖ విద్యార్థులకు పాఠశాల (గంథాలను అందిస్తోంది. సర్వశిక్షా అభియాన్ బాలల కోసం బాలల చేత, పెద్దల చేత బాల సాహీత్యం రాయించి, ముద్రించి అందించింది. జాతీయ పుస్తక నిధి కూడా మేలిమి కథలను వివిధ భాషల్లోకి అనువదించి, అందుబాటులో ఉంచింది. ఉభయ రాష్ట్రాలలో ఎన్స్తో సాహిత్య ప్రోత్సాహం అందించాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

ీ**ని**స్తినమ్మ కథనాలు.. పుచ్చుకొంటినమ్మ కథనాలు' అన్న

చందాన మొదలయ్యాయి ఈ సృజనాత్మక రచనా తరగతుల

|పయత్ాలు. బడిలో సృజనాత్మకతను |పోత్సహించడం అంటే

మన దృష్టి (పధానంగా రంగులవైపు పడుతుంది. కాగితాల్ని

నలుపుచేసే అక్షర రమ్యత మనకు చటుక్కున తట్టదు. చిత్రకళా

ప్రదర్శనలు, వేదిక మీద ప్రదర్శించే కళలకు ఉన్నంత ఆదరణ

రచనా కళ్ళై మనకు లేదు. కథ అన్నది సృజనాత్మాక రచనలో ఒక

ఒరవడి మాత్రమేనని విజ్ఞులు గ్రహించాలి. సృజనశీలత తార్కిక

దృష్టితో కూడిన శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని పెంపొందిస్తుంది. అంతర్

దృష్టినీ, ముందుచూపునీ కలిగిస్తుంది. కానీ నేటి తరగతిగదుల్లో

ప్రశ్నా జవాబులు భట్టిపట్టడం తప్ప, పక్కచూపు చూసే అవకాశం

ఎక్కడిది? సృజనాత్మక రచన అంటే కేవలం కాల్చనిక కథారచన కాదు.

సృజనశీలతను ప్రకటించే ఏ రచనైనా సృజనాత్మక రచనే. నిత్య జీవితంలో

ఎదురయ్యే అడ్డంకులను తొలగించుకోవడానికి ఎప్పటికప్పుడు మనం

ಸೃಜನಾತ್ಮಕಂಗ್ ಆಲ್ ವಿಂವಾಶಿ. ಪಿಲ್ಲಲ పాಠಾಲು ಅಟು ತಾರಿವಿತೆಟಲತ್ ವಾಟು

్ర సుజనశీలతను పెంపొందించేలా ఉండాలి.సొంత ఆలోచన స్థకటించుకొనే

అవకాశం లేనిదే, స్వతంత్ర భావనలకు ఆస్కారం ఉండదు. మొదట పిల్లలు

సొంతంగా, స్వతంతంగా వ్యక్తపరుచుకోగల వాతావరణం కల్పించగలగాలి.

కథలు చదివి, వినిపించాలి

పిల్లలు తెలివైనవారిగా ఎదగాలంటే మంచి కాల్పనిక కథలు చదివి, వినిపించాలి. భౌతిక శ్వాస్తంలో నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత ఐన్స్టీన్ చెప్పినట్లు.. అమృత భాండాగారాలైన పుస్తకాలను పిల్లలకు పరిచయం చెయ్యాలి. శరీర ఆరోగ్యం కోసం వ్యాయామం అవసరమైనట్లే మానసిక వికాసానికి పుస్తక పఠనం అవసరాన్ని గుర్తించాలి. కథలు, పాటలు, పద్యాలు, పొడుపు కథలు, సామెతలు ద్వారా పిల్లల్లో బాలసాహిత్యం పట్ల అనురక్తిని కలిగించాలి. పుస్తక పఠనం అందించే ప్రయోజనంతో భాషలోని మధురిమలు తెలుస్తాయి. ఇంకా పిల్లల్లో మానసిక వికాసం కలగడంతోపాటు నైతిక విలువల పట్ట ఆదరణ పెరుగుతుంది. ప్రభుత్వం తరుపున బాలల విజ్ఞాన, వినోద, వికాసాలే ధ్యేయంగా పనిచేసే బాలల అకాడమీలను పునరుద్దరించాలి. బాలోత్సవాలను స్థ్రప్తుత్వమే అన్ని జిల్హాలలో ఏడాదికి రెండుసార్లు నిర్వహించాలి. సాహిత్య సంస్థలకు ఆర్థిక చేయూత అందిస్తూ చక్కని కార్యక్రమాలు జరిగేలా పోటీ వాతావరణం సృష్టించాలి.

> - තපරමේ ఉమామహేశ్వరరావు కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ బాల సాహిత్య పురస్కార గ్రహీత

ಗೆಯ ರచನಲು ರಾವಾಶಿ

నెల్లూరులో మేము స్థాపించిన 'ప్రభవ' మూడు

దశాబ్దాలుగా రాష్ట్రవ్యాప్తంగా చదువు, ప్రకతి,

ెతలుగు, ప్రపంచ సాహిత్యాలలో కృషి చేస్తోంది.

బడి అయినా.. ఇలు అయినా.. పిలలో

రచనాభివృద్ధి బలవంతంగా నేర్చే విషయం

కాదు. రచనల పట్ల వారిలో ఆసక్తి పెరగాలి. ఇంకా పిల్లల

ఇష్టాలను గౌరవించాలి. సహజంగానే కొందరు పిల్లలు

పాఠకులు కావచ్చు. మరికొందరు వక్తలు కావచ్చు.

ఇంకొందరు రచయితలు కావచ్చు. చిత్రకారులు

కావచ్చు. ప్రతకారులు కావచ్చు. ఈ వైవిధ్యాన్ని పెద్దలు

గుర్వించగలగాలి. వారిలో సహజసిద్ధంగా ఉండే

– చంద్రలత

ವಿದ್ಯಾವೆತ್ತ, ರವಯಿತ್ರಿ, 'ప్రభవ' ನಿರ್ವಾಘಕುಲು

స్పజనాత్మకతకు పెద్దలు ఆటంకం కాకుండా ఉంటే చాలు.

పిల్లలు చేయవలసింది.. చదవగలిగినన్ని పుస్తకాలు చదవడమే.

చూడగలిగినన్ని సినిమాలు చూడడమే. రాయగలిగినన్ని రచనలు

రాయడమే. ఆయా సృజనాత్మక వ్యవహారాలను ఎలాంటి సంకోచాలూ

సంశయాలూ లేకుండా.. నిర్బయంగా పిల్లలు అమలు చేసుకోగల

నేడు బాలల అకాడమీలు, శిక్షణా తరగతులు లేవు. అయినా వెనుకటి బాలసాహిత్యం చదివి, అవగాహన చేసుకొని, సరికొత్త బాలసాహిత్యం సృష్టిస్తున్న బాలసాహిత్య రచయితలు పుట్టుకొస్తూనే ఉన్నారు. బాలల అకాడమీ లేనిలోటును పుస్తక ప్రచురణ కర్తలు పూరిస్తూనే ఉన్నారు. పిల్లల కథలు, నవలలు, విజ్ఞాన విషయాలు ప్రచురిస్తున్నారు. 'తానా'లాంటి విదేశీ సంస్థలు పిల్లల నవలల పోటీలు నిర్వహించి, బహుమతులు అందిస్కూ బాలసాహిత్య వికాసానికి దోహదపడుతున్నాయి.

కానీ గేయ రచనలను మాత్రం ప్రచురణకర్తలు పోత్సహించడం లేదు. లయతో కూడిన గేయం–పిలలకు కోయిల - ... పాటలా తీయగా ఉంటుంది. ఊయల తూగులా హాయిగా ఉంటుంది. 'జో అచ్యుతానంద - జోజో ముకుందా, చందమామ రావే- జాబిల్లి రావే' పాటలతోనే పిల్లల ఎదుగుదల మొదలవుతుంది. పాటల రచయితలూ కొద్దిమంది ఇప్పుడూ ఉన్నారు. అయితే వారి పాటలు చందోబద్దంగా ఉండడం లేదు. లయాత్మకంగా ఉంటున్నాయి. చందోబద్ధంగా వుంటేనే పాటకు నిండుదనం వస్తుంది.

గేయ రచనల ప్రచురణకు ఆసక్తి చూపాలని కోరుతున్నా. బాలసాహిత్య వికాసం స్థ్రహశవంతంగానే ఉందని భావిస్తున్నా.

> - 'బాలబంధు' అలపల్లి వెంకట సుబ్బారావు కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ బాలసాహిత్య పురస్మార గ్రమీత 94408 0500

అవకాశం ఉండదు. వాట్సాప్ గ్రూపులు నడిపే చేరువయ్యేలా చూడాలి. - పైడిమర్రి రామకృష్ణ కోశాభికారి, బాలసాహిత్య పరిషత్

చేసింది. దానివల్ల మన భాష, సంస్కృతి, సంప్రదాయాలు, విలువలు బతికాయి. ఇప్పుడు చందమామ లేదు. బాలసాహితీ వేత్తలే ఆ బాధ్యత తీసుకోవాలి. బాల సాహిత్యంలో భాషా సంకరం లేని రచనలు వస్తాయి. తల్లిభాష తలెత్తుకుని తిరుగుతుంది.

పిల్లల పట్ట ప్రేమ ఉండాలి

తయారవుతారు. చందమామ అలాంటి సాహితీ సేద్యం

అలాంటి మంచి వ్యక్తిత్వం గల బాలలు

మనం ఎలాంటి విత్తనాలు నాటితే అలాంటి చెట్టే

బాలసాహిత్యాన్ని ముందు పెద్దలు చదివి, పిల్లలతో చదివించాలి. బాలసాహితీ వేతలు రాసినంత మాత్రాన సరిపోదు తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు పనిగట్టుకుని బాలసాహిత్యాన్ని ప్రోత్సహించాలి. అలాచేస్తే పుస్తక పఠనం తగ్గదు.

కొత్త విషయాలు, మంచి సంగతులు, జీవితానికి, భవిష్యత్తుకి పనికొచ్చే స్మూతాలు తెలుసుకుంటున్నామన్త అభ్యిపాయం కలిగితేనే ఎవరైనా పుస్తకాలు చదువుతారు. బాల సాహితీవేత్తలు ఈ రహస్యం దృష్టిలో ఉంచుకుని, రచనలు చేయాలి. అప్పుడే ఆ రచనలు పంచతంతం, ఈసఫ్ కథల్లా దశాబ్దాల తరబడి నిలిచిపోతాయి. ఆధునిక విజ్ఞాన విషయాలనూ అతి సరళంగా, ఆసక్తికరంగా రాయాలి. అలా రాయాలంటే పిలల రచనలు చేసే వారికి నిబదత ఉండాలి. పిల్లల పట్ట, వారి భవిష్యత్తు పట్ట (పేమ ఉండాలి. వారే చర్మితలో నిలిచిపోతారు. వారి రచనలు చిరంజీవులవుతాయి.

- చొక్కాప్ప వెంకట రమణ కేంద్ర బాల సాహిత్య

epaper.prajasakti.com

🖰 నగనగా ఒక ఊరిలో 'గుగుడ్సె' అనే చిన్న పిల్లవాడు ఉండేవాడు. అతని జేబులో ఏడు రూపాయి బిళ్లలున్నాయి. వాటిని లెక్కపెట్టాడు. ఎన్నిసార్లు లెక్కబెట్టినా ఏడు రూపాయలే వస్తున్నాయి. మూడు రోజుల తరువాత లెక్కపెట్టాడు. కానీ జేబులో డబ్బులు ఏమాత్రం పెరగలేదు. వాళ్ల ఊరిలో ఓ రోజు 'బహుమతుల పండుగ' వచ్చింది. ఆ రోజు ఒకరికి మరొకరు (పేమతో బహుమతులు ఇచ్చి పుచ్చుకుంటారు.

వాళ్ల అమ్మకి, గుగుడ్సై కారు బహుమతిగా

కొందామనుకున్నాడు. కానీ దురదృష్టవశాత్తు ఆ అంగడిలో నీలం గౌను లేదు. ఇంకో దుకాణంలో మంచి చెప్పులు చూశాడు. వాటి ధర ఎంతో అడుగుదామనుకున్నాడు. కానీ వాళ్ల అమ్మ పాదం కొలత గుగుడ్సెకు తెలియదు. ఇంటికి వెళ్లాడు. రాత్రి అయినదాకా ఎదురుచూశాడు. వాళ్ల అమ్మకు అద్భుతమైన జానపద కథ చెప్పాడు. ఆమె న్మిదలోకి జారుకుంది.

మెల్లగా ఓ దారంతో వాళ్ల అమ్మ పాదాన్ని కొలిచాడు. ఆ దారాన్ని దిండు కింద దాచిపెట్టి నిద్రపోయాడు. తర్వాతి రోజు దుకాణానికి వెళ్లాడు. అక్కడ ఉన్న చెప్పులన్నింటినీ ఆ దారంతో కొలిచాడు. వాటిలో మంచి

చెప్పుల జతను ఎంచుకున్నాడు. దానిపై ధర చూశాడు. చాలా ఎక్కువగా ఉంది. కానీ జేబులో మూడు రూపాయలే ఉన్నాయి. ఇంటిదారి పట్నాడు. వెళ్లేదారిలో ఉన్న కొండపైన కొన్ని మంచుబిందువులను ఏరుకున్నాడు. ఆ మంచు బిందువులను తీసుకుని దుకాణానికి వెళ్లాడు. దుకాణంలో మూడు రూపాయలు, తను తెచ్చిన మంచుబిందువులు ఇచ్చాడు. దుకాణంలో ఉన్న అమ్మాయి ఇది చూసి

ఆశ్చర్యపోయింది.

ఆ రోజు రాత్రి మంచువర్వం కురిసింది. ఆ ప్రాంతమంతా మంచు బిందువులతో నిండిపోయింది.

పిల్లవాడు.

కిటికీని ఆనుకుని గాఢనిద్రలో ఉన్న పిల్లవాడిని వాళ్ల అమ్మ నిద్రలేపింది. అతని చేతిలోని మూడు రూపాయల బిళ్లలు, అందమైన గుండీ జారి కిందపడ్డాయి. ఆ అందమైన గుండీ, వాళ్ల అమ్మకు ఇదివరకే వున్న పెళ్లిగౌనుకు చక్కగా సరిపోయింది.

అనువాదం : అనీల్ బత్తుల

ಸಲವಾಲ

ಮಿದ್ದೆತ

ಮಾನ್ತಾಲ ಸಲಏ್

మాయలపాడులో రంగయ్య అనే వ్యక్తి ఉండేవాడు. రంగయ్య కూలి పనులు చేసుకుని బతికేవాడు.

రంగయ్య కొడుకు ప్రదీప్ బడికి పంపితే.. ప్రదీప్ బడికి వెళ్ళకుండా అక్కడక్కడా తిరిగి ఇంటికి చేరుకునేవాడు.

ట్రదీప్ కు చదువు అబ్బ లేదు. ట్రదీప్ కు పదిహేను సంవత్సరాలు నిండాయి. వాళ్ళ నాన్న రంగయ్య కూలికి వెళ్ళగా, పాము కరిచి చనిపోయాడు. వాళ్ళ అమ్మ ఎంతో బాధపడింది.

పనులు దొరక్క ఆకలితో ఉండిపోయారు తల్లీ కొడుకులు. హైస్కూల్లో పనిచేసే జీనివాసరావు మాస్టారు సైకిల్ మీద పక్క

ఊరికి వెళుతూ ప్రదీప్ తల్లికి ఒక సలహా ఇచ్చారు. సలహా ప్రకారం వెంటనే ఇంటి చుట్టూ ఉన్న స్థలానికి దడి కట్టారు తల్లీ కొడుకులు. ఇంటి చుట్టూ

వున్న పెద్ద స్థలంలో కూరగాయ మొక్కలు వేశారు. కూరగాయలు బాగా కాశాయి. దాంతో ప్రదీప్ ఒక ఊరుకి, వాళ్ళ అమ్మ మరొక ఊరుకి వెళ్లి కూరలు అమ్మి, డబ్బులు సంపాదించేవారు. రోజు ఖర్చులు పోగా, మిగిలిన డబ్బులు పోస్టాఫీసులో దాచుకున్నారు. శ్రీనివాసరావు మాస్టారి సలహా వలన కూరగాయలు పండించి, అమ్ముకోవడం వలన నాలుగు సంవత్సరాల్లో ఇల్లు కట్టుకోగలిగారు. ప్రదీప్ కు పెళ్లి చేసింది తల్లి. ఇప్పుడు అందరూ శ్రమ చేసుకుని సుఖంగా బతుకుతున్నారు.

> - ఆర్. మానస, 7వ తరగతి, జిల్లా పలిషత్ హైస్కూల్, పెనుమాక.

🖰 నగా అనగా ఒక పెద్ద అడవి ఉంది. అందులో అన్నిరకాల జంతువులు, పక్షులు ఉన్నాయి. ఆ అడవిలో అన్నింటికన్నా ఒక మిడత చాలా తెలివి కలది. అది ఆపదలో ఉన్న జంతువులకు సలహాలు ఇస్తూ ఉంటుంది. ఆ సలహాలతో అవి అపాయాల నుండి బయటపడుతూ ఉంటాయి. అదే అడవిలో ఒక పెద్ద రావి చెట్టు ఉంది. ఆ చెట్టు నిండా కాకి గూళ్లే. ఆ చెట్టు కింద పుట్టలో ఒక పాము ఉంది. ఆ పాము రోజూ రావి చెట్లు పైకి ఎక్కి, కాకి గుడ్లను, కాకి పిల్లలను తింటూ ఉంటుంది.

మిడత సలహాల సంగతి తెలిసి వెంటనే కాకి మిడత దగ్గరకు వెళ్ళింది. 'పాము నా గుడ్లను తినేస్తున్నది. దాని బారి నుండి కాపాడవా?!' అని మిడతను వేడుకొంది.

అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన మిడత మిత్రురాలు సాలీడుని కాకికి మంచి సలహా ఇవ్వమని కోరింది.

ರಂದೆ ಪಿಲ್ಲಲು

ರಾರಂడి పిల్లలు

అది 'అడవిపంది పుట్టను

రండి పిల్లలు - రారండి పిల్లలు తోటలోని పూలు తెచ్చి దండలుగా గుచ్చి గుచ్చి బాపు బొమ్మకు వేద్దాం. రండి పిల్లలు - రా రండి పిల్లలు పాటలెన్నో నేర్చుకుని పోటీలను పెట్టుకుని బహుమతులను గెలుద్దాం. రండి పిల్లలు - రా రండి పిల్లలు పాఠాలను చదువుకుని పరీక్షలను ఎదుర్కొని పై తరగతి కెదుగుదాము. రండి పిల్లలు - రా రండి పిల్లలు తవ్వగలదు. వెళ్లి సాయం అడుగు!' ಅಂದಿ.

వెంటనే కాకి అడవిపంది దగ్గరకు వెళ్ళి. దీనంగా తన బాధనంతా చెప్పింది. అడవిపంది సరేనని వచ్చి, పుట్టను తవ్వింది.

పుట్ట నుండి పాము బయటికి వచ్చి పారిపోవడానికి ప్రయత్నించింది. ఆకాశంలో ఎగురుతున్న గ్రద్ధ పామును చూసి, తన కాళ్ళతో తన్నుకొని పోయి, కొండపై పెట్టుకుని తినేసింది. దానితో పాము పీడ విరగడైంది.

కాకి సంతోషించింది.. కాకి వెళ్లి సలహాల మిడతకు, దాని మిత్రురాలు సాలీడుకి కృతజ్ఞతలు ತಾಲಿಯಜೆಸಿಂದಿ.

> - వి. పవన్కుమార్, 8వ తరగతి, జిల్లాపలిషత్ హైస్కూలు, పెనుమాక.

స్వచ్చంగా బతుకుదాము స్వేచ్చగా తిరుగుదాము మంచినే పెంచుదాము. రండి పిల్లలు - రా రండి పిల్లలు.

పెద్దల యెడ ఒద్దికతో గురువుల యెడ భక్తితో కలసి మెలసి తిరుగుదాము

రండి పిల్లలు రా రండి పిల్లలు అమ్మంటే (పేమచూపి నాన్న గౌరవాన్ని నిలిపి ఊరుకి పేరును తెద్దాం లెండి పిల్లలు - పదండి

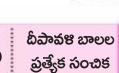
పిల్లలు.

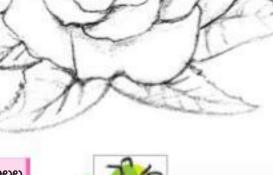
- ජාංචකර් නැට්රර්

kndra123@gmail.com

పిల్లలూ! మీకెంతో ఇష్టమైన గులాబీ

పువ్వుకు మీకు నచ్చిన రంగులు చిద్దండి.

రంగులు బిద్దండి

బొమ్మకు మీకు నచ్చిన

ఇష్టమైన

రంగులు దిద్దండి.

పిల్లలూ! మీకెంతో

నెహ్రూతాత

పసిడి చివ్వెలు

చిదో తరగతి చదివే శరత్ బడి నుండి రాగానే పుస్తకాల సంచి బల్ల మీద పెట్టి నీరసంగా పెరట్లోకి వెళ్ళబోయాడు.

వాడిని అలా చూసిన వాళ్ళమ్మ 'నానీ! ఏమైంది అలా వున్నావు?' అని అడిగింది.

'ఎలా వున్నాను?' అని ఎదురు ప్రశ్న వేస్తూ శరత్ పెరట్లో ఉన్న వాళ్ళ తాతయ్య దగ్గరికి వచ్చాడు.

శరత్ను చూడగానే తాతయ్య కూడా 'నానీ ఏమైంది అలా వున్నావు?' అని అడిగాడు.

శరత్ చాలా మామూలుగా ఉండటానికి (పయత్నిస్తూ 'ఎలా వున్నాను?' అంటూ తన ముఖంలోకి పరిశీలనగా చూస్తున్న తాతయ్యతో 'ఏం తాతయ్యా! ఎందుకలా చూస్తున్నావ్... నా ముఖంలో ఏమైనా కోతులాడుతున్నాయా?' అన్నాడు.

'అవును కోతులాడుతున్నాయి.. శరత్ నీవు అబద్దం చెబుతున్నావు. ఏమైంది? బడిలో ఏదైనా గొడవ జరిగిందా?'

శరత్ మౌనంగా తల అడ్డంగా ఊపాడు. 'మరెందుకు నీ ముఖమలా వుంది?' తన మనసులో జరుగుతున్న ఆలోచనలు వీళ్ళకు తన ముఖంలో ఎలా కనిపిస్తున్నాయని శరత్కు చాలా ఆశ్చర్యంగా

'మీ మాస్టారు ఎవరైనా కోప్పడ్డారా?... కొట్టారా?"

శరత్ కాదని తల ఊపాడు.

ස්oධී.

'మరెందుకు నీ ముఖమలా వుంది? బడిలో ఏమో జరిగింది నిజం చెప్పు. ఎవరితోనైనా గొడవపడ్డావా?'

శరత్ కాసేపు మౌనంగా పూర్కొని 'అవును తాతయ్యా! నేనొక తప్పు చేశాను. నా లెక్కల టెక్బ్మ్మ్ కనపడకపోతే, నిన్న మా స్నేహితురాలు శాంతిది తీసుకొచ్చాను. దాంట్లో ಒಕ ಮೆಜೆ ವಿಲ್ಲಾಯ (ಕ್ರಾಮಣಿ ವಿಂವೆಸಿಂದಿ.

దాన్ని ఆ పుస్తకంలోనే పెట్టి ఏమీ తెలియనట్లు మట్టసంగా శాంతికి ఇచ్చేశాను. అప్పట్నుంచి శాంతి అది చూసుకొని, ఏం అడుగుతుందోనని భయపడి పోతున్నాను!' అన్నాడు.

> తాతయ్య చిన్నగా నవ్వి 'అది తప్పని నీకు తెలిసింది. కాబట్టి దాన్ని దాచిపెట్టడం మరో తప్పు. ఒకవేళ శాంతి నిన్ను అడిగిందనుకో నాకేం తెలియదని అబద్దం చెప్పవచ్చు,

చినిగి వుందనీ బుకాయించవచ్చు.

అంతకుముందే

ఆ పేజీ నీవే చింపేసి, నా మీద వేస్తావా? అనీ దబాయించవచ్చు. అది ఇంకా పెద్ద తప్పులవుతాయి. నీవు మంచిపిల్లవాడివి కాదు అని అందరిలో ఒక అభ్యిపాయం ఏర్పడుతుంది. ఆ పేజీ నీ దగ్గరే చినిగిందని.. ఎవరికి తెలిసినా తెలియకపోయినా నీకు మాత్రం తెలుసు కదా! అది చాలు గుర్తుకు వచ్చినప్పుడల్లా నీ మనసు బాధపడటానికి!'

'ఇప్పుడు నన్నేం చేయమంటావో చెప్పు తాతయ్యా?' 'నిజాయితీ అనేది చాలా సమస్యలకు పరిష్కారం. నీ సమస్యకు అది మంచి ఔషధం. రేపు నీవు శాంతికి జరిగింది

కరోనా

కాలం అందరినీ

కలవరపెడుతోంది.

శ్రీపురం కాలనీలో

ప్రభుత్వ ఉన్నత

లెక్కల మాస్టారు

ఒకచోట వీరు ఒకచోట

ఎంత జాగ్రత్తలు తీసుకున్నా

రాఘవరావు మాస్టారికి కోవిడ్

లక్షణాలు బయటపడ్డాయి. డాక్టరు

మందులు రాసిచ్చి, ఇంటి పట్టునే

ఉండమన్నారు. ఆయన భార్యను కూడా

పాఠశాలలో పనిచేసే

రాఘవరావు, అతని భార్య

లక్ష్మి ఉంటున్నారు. కొడుకు

ఉండవలసిన పరిస్థితి వచ్చింది.

జరిగినట్లు చెప్పు. ఏం జరుగుతుందో చూడు. ఒకవేళ శాంతి బాగా గొడవ పెట్టుకున్నదనుకో.. వెంటనే, మా తాతయ్యకు చెప్పి నీకు కొత్త పుస్తకం కొనిపెడతాననీ, ఆ పుస్తకం తీసుకొని ఇంటికి రా అంతే! '

దాంతో శరత్ మనసు చాలా తేల్మికెంది. ఆ రాత్రి ప్రశాంతంగా నిద్ర పట్టింది.

మరునాడు శరత్ బడి నుండి ఇంటికి రాగానే పుస్తకాల సంచి బల్ల మీద గిరాటేశాడు. 'నానీ ఏం రా ఈ రోజు అంత హుషారుగా ఉన్నావు?' అని తల్లి అంటున్నా వినిపించుకోకుండా తాతయ్య కోసం పెరట్లోకి పరుగుతీశాడు.

శరత్ను చూడగానే 'చూశావా! ఈ రోజు నీ ముఖం ఎలా వెలిగిపోతుందో ... సరేగానీ శాంతి ఏమందో ముందు చెప్పు' కుతూహలంగా అడిగాడు తాతయ్య.

'అచ్చం నీవు చెప్పినట్టే చెప్పాను. శాంతి ఏమందో తెలుసా తాతయ్యా!.. తను అలా అంటుందని నేను అసలు ఊహించనే లేదు.'

'ఏమన్నదో చెప్పు'

'నేను చెప్పింది వినగానే.. అలాగా నేను చూసుకోలేదే.. అని పుస్తకం తీసి చూసి, "ఓస్ ఇంతేనా! ఫరవాలేదులే మా నాన్నకు చెబితే అక్టరాలూ పోకుండా కనపడేటట్లు అతికించి ఇస్తాడు. మా ఇంట్లో మా తమ్ముడూ అప్పుడప్పుడు నా పుస్తకాలు ఇలాగే చించేస్తుంటాడు" అన్నది. నాకెంత సంతోషమయ్యిందో మాటల్లో చెప్పలేను.'

'చూశావా! అదీ నిజాయితీలో వుండే గొప్పదనం. ఇప్పుడు నీ ముఖం ఇలా వెలిగిపోవడానికి కారణం అదే!' అంటూ నవ్వి మనవడిని దగ్గరికి తీసుకొని, ముద్దు పెట్టుకున్నాడు తాతయ్య. ♦

'తాతయ్యా! మనసులో ఏం వున్నా అది మొఖంలో

కనబడుతుందా?' 'అంతా కనబడుతుంది.. నీవు రోజులా లేవు. నీ ముఖంలో దిగులు, అపరాధ భావన కనబడుతోంది. ఏదో విషయం దాచిపెట్టి, అబద్దం చెప్తున్నావు!'

🕇 రోనా ప్రపంచాన్ని చుట్టుముట్టి లాక్డౌన్ ప్రకటించడంతో ప్రజలు ఇళ్లకే పరిమితమయ్యారు. కరోనా బారిన పడకుండా ఉండటానికి ప్రజలంతా ఆరోగ్య జాగ్రత్తలు పాటించడం మొదలెట్మారు. కొంతమంది పిల్లలు ఇంటి వద్దనే ఆటపాటలు, చదువుతో పాటు మరికొన్ని కొత్త విషయాలు నేర్చుకోవడంలో ఆసక్తి చూపుతున్నారు. అలాంటి వాళ్ళలో ప్రదీప్ ఒకడు. వాళ్ళ నాన్న ప్రోత్సాహంతో ప్రదీప్ లాక్డౌన్ సమయంలో మ్యాజిక్ నేర్చుకున్నాడు. ట్రపదీప్ వాళ్లు బుద్ధా అపార్ట్మ్ మెంట్స్ లో నివాసం

ఉంటున్నారు. ఆ అపార్ట్ మెంట్స్ కి ప్రదీప్ తండ్రి ముకుందరావ్ [పెసిడెంట్గా ఉన్నారు. కరోనా

కాలంలో ఎలాంటి సంబరాలు ఆ అపార్ట్ మెంట్ లో జరగలేదు. దీపావళి బాగా జరుపుకోవాలని అపార్ట్మ్మాంట్ వాసులు నిర్ణయించుకున్నారు. ఆ రోజు ప్రదీప్ మ్యాజిక్ షోని ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు మ్యాజిక్ ప్రదర్శన

ప్రారంభమైంది. ప్రదీప్ నల్ల ఫ్యాంటు, కోటు వేసుకుని, తల మీద టోపీ, చేతిలో స్టిక్ పట్టుకుని భలే ఉన్నాడు. 'ఈ మ్యాజిక్ ప్రదర్శనలో నేను నేర్చుకున్న వాటిలో కొన్ని మాత్రమే చేసి చూపిస్తాను. దీపావళికి కాల్చే టపాసుల వల్ల శబ్దాలు, కాలుష్యాలు ఏర్పడతాయని మనకు తెలుసు. కొన్ని కెమికల్స్తో ఎలాంటి శబ్దాలూ రాని దీపావళి టపాసుల్లాంటివి చేసి చూపిస్తాను' అన్నాడు ప్రదీప్. అంతే ఒక్కసారిగా అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు.

ప్రదీప్ మొదటగా ఒక బౌల్లో నీళ్లు తీసుకుని టేబులోపై ఉంచాడు. ఆ బౌల్లోనే ఒక క్యాండిల్ వెలిగించి పెట్టాడు. తర్వాత క్యాండిల్ మీద గ్లాసు బోర్డించాడు. క్యాండిల్ వెలిగినంత సేపూ బౌల్లోని నీళ్లు బోర్డించిన గ్లాసులోకి వెళ్లడం కనిపించింది. కొన్ని సెకన్లలోనే క్యాండిల్ ఆరిపోయింది. 'గ్లాసుని మనిషి అనుకుంటే లోపల వెలిగిన క్యాండిల్ జ్హానజ్యోతి. అది వెలిగితే మనిషిలో నీళ్లలా జ్హానం నిండుతుంది' అని ప్రదీప్ అనగానే అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు.

తర్వాత ప్రదీప్ ఐదు అగ్గిపుల్లలు తీసుకున్నాడు. వాటిని చిన్న థర్మోకోల్ ముక్కకి గుచ్చి, పక్కన పెట్టాడు. ఒక ప్లేటులో రెండు చెంచాల నీళ్లు పోసి, దానిపై నాప్కిన్ పెట్టాడు. అగ్గిపుల్లలను వెలిగించి, వెంటనే గ్లాసును వాటిపై బోర్లించాడు. అగ్గిపుల్లలు ఆరిపోయిన వెంటనే గ్లాసును పైకి ఎత్తితే, గ్లాసు ప్లేటుకు అతుక్కుపోయింది. వాటిని ప్రదీప్ అందరికీ చూపి 'చూశారా! ఇందులోని అగ్గిపుల్లలు పంచభూతాలు అనుకోండి. ఈ గ్లాసును సకల జీవరాశులు అనుకుంటే.. పంచభూతాలని మనం కాలుష్యం చేస్తే..

సకల జీవరాశులు జీవం కోల్పోయి, చలనం లేక గ్లాసులా ఉండిపోతాయి!' అన్నాడు. అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు. 'మనం దీపావళి పాము బిళ్ళలు కాలుస్తాం కదా! నేను ఏ బిళ్లా

- దాసలి వెంకట రమణ

90005 72573

లేకుండా బౌల్లో నుండి పాములు రప్పిస్తాను!' అన్నాడు డ్రపదీప్. అందరూ ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు. ఒక బౌల్ తీసుకుని, అందులో చక్కెర, వంటసోడా,

ఆల్కహాల్ ను కలిపి వెలిగించాడు. అంతే వెంటనే బౌల్లో నుంచి బుస బుస పొంగుతూ తెల్ల, నల్ల పాములు ರಾನಾಗಾಯಿ. ಅಂತೆ ಒಕ್ಕುನಾರಿಗಾ ಆ ప్రాంగణమంతా చప్పట్లతో నిండిపోయింది.

'ఆకాశంలో టపాసులు పేల్చి, రంగురంగుల వెలుగుపూలు చిమ్మితే మనం ఎంతో ఆనందిస్తాము కదా! అచ్చు అలాగే నీటిలోనే ఎన్నో రంగులు తెప్పిస్తా!' అన్నాడు ప్రదీప్. ఒక గాజు జారు తీసుకుని, నీళ్లు

పోశాడు. అందులో సన్ ఫ్లవర్

ఆయిల్ పోసి, కొన్ని రంగు చుక్కలు చల్లాడు. జార్లో నుంచి ఎన్సో రంగులు పొగల రూపంలో బయటక వచ్చాయి. ఇలా ఎన్నో మ్యాజిక్కులు చేసి ప్రదీప్ అందరినీ ఆశ్చర్యపరిచాడు. ప్రదర్శన ముగిసిన తర్వాత ప్రదీప్ నాన్న మైక్ అందుకుని 'ఈ కరోనా కాలంలో ఫోనులు, టీవీలు చూస్తూ కాలం వృథా చేయకుండా పిల్లల్లోని సృజనాత్మకతను వెలికితీయాలి. పిల్లలూ! మీరు ఇప్పుడు చూసిన మ్యాజిక్కులన్నీ నేర్చుకోవాలన్నా, ప్రదర్శించాలన్నా

పెద్దల సమక్షంలోనే నేర్చుకోవాలి!' అని చెప్పి సభ ముగించాడు. తర్వాత కొందరు పిల్లలు పాటలు, మరికొందరు డ్యాన్ఫులతో ప్రదర్శన ముగిసింది. దీపావళి పండగను అందరూ సంతోషంగా

చేసుకున్నారు. - కంచనపల్లి ద్వారకనాథ్,

తెస్తున్నారు.

మందులు వాడమని చెప్పారు.. మాస్టారుది ఇంట్లో నుండి బయటకు వెళ్లలేని పరిస్థితి. అదే కాలనీలో కొద్ది దూరంలో ఉంటున్న పదవ 9985295605 తరగతి చదివే తన విద్యార్థి కార్తీక్కు ఫోస్ చేసి, విషయం తెలియజేశారు. 'ఎవరితోనైనా చెప్పి కొన్ని వారాల పాటు పాలతో పాటు అవసరమైనవి పంపే ఏర్పాటు చేయి.. డబ్బు చెల్లిస్తా!' అని చెప్పారు. కార్తీక్ 'సరే మాస్టారు!' అని అనగలిగాడే కానీ, అతని ఇంట్లో పరిస్థితి వేరుగా ఉంది. అతని తండ్రి కార్తీక్ ను బయటకు పంపడం లేదు. కోవిడ్ నిబంధనలు పాటిస్తూ, తగిన జాగ్రత్తలతో, ఇంటికి కావలసినవి ఆయనే

కార్తీక్ తన మిత్రుడు రవితో మాస్టారు విషయం చెప్పాడు. 'సార్! నీకు ఫోన్ చేసినప్పుడల్లా నీవు నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పు.. సార్కు కావలసినవి నేను ఏర్పాటు చేస్తాను!' అని చెప్పాడు రవి. ప్రతిరోజూ మాస్టారు ఇంటికి పాలతో పాటు పేపర్ వేసి, కార్తీక్ చెప్పినప్పుడల్లా అవసరమైనవి బయట తలుపుకు తగిలించిన

ಬ್ಯಾಗ್ಲರ್ ಪಟ್ಟಿ, ವಕ್ಷಿಖ್ಯೆಯವಾಡು ರವಿ. రాఘవరావు మాస్టారు పద్నాలుగు రోజుల్లో పూర్తిగా కోలుకుని, భార్యతో సహా డాక్టరు వద్దకు చెకప్కు వెళ్లారు. డాక్టరు కరోనా లక్షణాలు ఏమీ లేవని, ఇక స్వీయనియం(తణలో ఉంటే మంచిదని చెప్పి పంపించేశారు.

మాస్టారు కార్తీక్కు ఫోన్ చేసి 'ఇప్పుడు మేము బాగున్నాం. నీ సహాయం మరువను. నువ్వు వీలు చూసుకుని వస్తే, నీవు ఖర్చు పెట్టిన డబ్బులు ఇస్తాను' అని అన్నారు.

'సార్! మీకు చెప్పలేదు. నేను మీకు ఎలాంటి సహాయం చేయలేకపోయాను. ఇంట్లో నాన్నగారు నన్ను బయటకు వెళ్లనీయక పోవడం వల్ల. అదేరోజు మీ

గురించి రవితో చెప్పాను. మీకు కావలసినవి నాకు

చెబితే, నేను వాడికి చెప్పేవాడిని. వాడే మీకు అన్నీ సమకూర్చాడు!' అని చెప్పాడు కార్డీక్.

రాఘవరావు గారి ముఖంలో రంగులు మారాయి. రవి అంటే మాస్టారుకు అంతగా నచ్చేది కాదు. అందుకు కారణం లెక్కలలో రవి చాలా వెనుకబడడమే. 'నీకు ఎన్నిసార్లు చెప్పిన బుర్రకు ఎక్కదురా!' అనే వారు. అలాంటి రవి తమకు సహాయం చేయడంతో విస్తుపోయారు.

వెంటనే రవికి ఫోన్ చేసి, ఇంటికి రమ్మన్నారు. రవి మాస్టారు గారి తలుపు తట్టాడు 'రవి నీవు నన్ను ఏమాత్రం కోపగించుకోకుండా నాకు ఎలా సహాయం చేయగలిగావు? నిన్ను ఎన్నోసార్లు కోప్పడ్డాను.. నీకు లెక్కలు రావని అందరి ముందరా మందలించాను' అన్నారు.

'లేదు సార్! మీరు అన్నది ఏమీ పట్టించుకోలేదు. మీ శిష్యుడిగా మీ అవసరాలు తీర్చాలన్నదే నియమంగా పెట్టుకున్నాను. నాన్నగారు నా పదవ ఏటనే పోయారు. అమ్మ నాలుగిళ్ళలో పనిచేస్తోంది. నేను పొద్దున్నే ఇంటింటికీ పాలు, పేపర్ వేసి మా అమ్మకు ఆసరాగా ఉంటున్నాను!' అన్నాడు రవి. రాఘవరావు మాస్టారి కళ్లు చెమర్చాయి. చదువు పూర్తవ్వగానే విద్యార్థి, గురువుకు గురుదక్షిణ ఇస్తాడు. కానీ నువ్వు కరోనా కాలంలో నా మీద కరుణ చూపించావు. నీకు లెక్కలు బాగా నేర్పి, నా బాధ్యతను నెరవేర్చుకుంటాను!' అన్నారు మాస్లారు. 'చాలా సంతోషం సార్! నేను కూడా ఒళ్లు దగ్గర పెట్టుకుని లెక్కలు నేర్చుకుంటాను' అన్నాడు రవి.

రవి తెచ్చిన వాటికి ఆ రోజు వరకూ ఎంత డబ్బులు అయ్యాయో లెక్క చూసి, డబ్బులు ఇచ్చేశారు మాస్టారు.

'వెళ్ళి వస్తాను మాస్టారు' అన్నాడు రవి. 'వెళ్ళిరా! రవి' అని మాష్టారు చెయ్యి పైకి ఎత్తి అభయం ఇచ్చారు.

విద్యార్థి అంటే విద్యను అర్థించేవాడు. మాస్ట్రార్లు విద్యార్థులకు అర్థం కాని విషయాలను విసుగు చెందకుండా (పేమతో నేర్పిననాడే వారు ఉన్నతస్థాయికి ఎదుగుతారు. అలాంటి మాస్టార్లకు ఈ కథ అంకితం.

- యు. නිසරා විසු,

పసిడి చివ్వెలు

దీపావకి బాలల ప్రత్యేక సంచిక

99597 36475

epaper.prajasakti.com

8 నవంబర్ 2020

చాంలా కాలం క్రితం నాటి మాట. ఒక అడవిలో కుక్క, పిల్లి ఉండేవి. అవి చాలా స్నేహంగా ఉండేవి. అప్పట్లో వాటికి జాతివైరం ఉండేది కాదు. సొంత అన్నదమ్ముల్లా ఉండేవి. ఒకే కంచంలో తింటూ, ఒక ಮಂచಂಲ್ పడుకుంటూ ఉండేవి. పిల్లి హుషారుగా, చలాకీగా ఉండేది. చిన్న చిన్న ప్రాణులను వేటాడి ఆహారం తెచ్చేది. అవి రెండూ ముచ్చట్లు చెప్పుకుంటూ తినేవి. పిల్లికి చాలా విద్యలు తెలుసు. కుక్క అమాయకంగా, విశ్వాసంగా ఉండేది. పిల్లి వేటాడి తెచ్చింది తింటూ కృతజ్ఞతగా ఉండేది.

ఒకరోజు అవి ఆహారం తింటున్న సమయంలో కుక్క නුපා පටධ් :

తినడం ఏం బాగా లేదు. నీ విద్యలు నాకు కూడా నేర్చితే ఒకరోజు నేను, మరోరోజు నీవు వేటకు వెళ్లి ఆహారం తీసుకురావొచ్చు. ఇద్దరం తినొచ్చు. హాయిగా ఉండొచ్చు" అంది.

"పిల్లి బావా! రోజూ నీవు వేటాడి తేవడం, నేను తేరగా

పిల్లి నవ్వుతూ "అలాగే కుక్క బావా! నీ కన్నా నాకు ఆప్తులు ఎవరున్నారు? తప్పక నేర్పుతాను. శ్రద్దగా నేర్చుకో. శ్రద్ధతో నేర్చుకుంటే ఎంతటి కఠినమైన పనైనా సులువుగా వస్తుంది" అని పిల్లి తనకొచ్చిన విద్యలన్నీ దానికి నేర్పింది.

వేటాడటం, పరిగెత్తటం, మాంసాన్ని పీక్కుతినటం, పొంచి వుండటం, వేగంగా పరిగెత్తడం ఇవన్నీ నేర్పింది. పిల్లికొచ్చిన అన్ని విద్యలూ నేర్చుకుంది కుక్క. గురువును మించిన శిష్యుడు అనిపించుకుంది.

విద్యలు నేర్చుకున్నాక కుక్కకు గర్వం పెరిగింది. పొగరుగా మాట్లాడటం మొదలుపెట్టింది. ఓ రోజు కుక్క చిన్న విషయంలో పిల్లితో తల బీరుసుగా మాట్లాడింది. "కుక్క బావా! నోరు అదుపులో పెట్టుకో. గర్వం పనికిరాదు. అది పతనానికి దారి తీస్తుంది" అని హితవు పలికింది పిల్లి. వాటి మధ్య మాటా మాటా పెరిగింది. "నువ్వెంత? నీ భీషాణమెంత? నాకే నీతులు నేర్పుతావా?" అంటూ విద్య నేర్పిన పిల్లి పైనే ఎగబడింది కుక్క. కుక్క బలం ముందు పిల్లి బలం ఎంత? పిల్లి పోరాడలేక పోయింది. తప్పించుకోవడం తప్ప వేరే మార్గమే లేదు.

పారిపోవడం కోసం పరుగందుకుంది.

కుక్క దాని వెంటపడింది. హోరాహోరీగా పరుగెత్తాయి. పిల్లి ఇక ముందుకు పరిగెట్టలేకపోయింది. ప్రాణ భయంతో సమీపంలోని చెట్టును బరబరా ఎక్కింది. కుక్క చెట్టును ఎక్కలేకపోయింది. కుక్కకు చెట్టు ఎక్కడం రాదు. ఆ విద్యను పిల్లి నేర్పలేదు. కుక్కకు పిల్లిపై ఇంకా కోపం పెరిగింది. అన్ని విద్యలూ నేర్పి, చెట్టు ఎక్కడం నేర్పనందుకు. "చెట్టు దిగు.. నీ అంతు తేలుస్తా, భూమి మీద నూకలు లేకుండా చేస్తా!" అంటూ పళ్లు నూరింది కుక్క. పిల్లి గడగడా వణకుతూ "కుక్క బావా! ఆ విద్య నాకు కూడా తెలియదు. ఇప్పుడే నేర్చుకున్నా, బతుకు మీద తీపితో" అంది. పిల్లి చెప్పింది నిజంగా నిజమే. అయినప్పటికీ కుక్క నమ్మలేదు. పిల్లి ఎప్పుడు దిగితే అప్పుడు చంపాలని చెట్టుకింద

కాచుకుని కూర్చుంది. కుక్క ఎప్పుడు ఏమరపాటుగా ఉంటే అప్పుడు పారిపోవాలని చెట్టుపైన పొంచి ఉంది పిల్లి. ఎదురు చూసి చూసి కుక్కకు నిద్ర ముంచుకొచ్చింది. చిన్నగా కునుకు తీసింది. "ఇదే అదునురా దేవుడా!" అనుకుంటూ పిల్లి చెట్టుపై నుండి దూకి పరుగందుకుంది. ఆ చప్పుడుకు కుక్కకు మెలుకువ వచ్చింది. దాని వెంట పడింది. పిల్లి అడవిదాటి ఊళ్ళోకి వచ్చి

పడింది. ఒక రైతు ఇంట్లో దూరింది. ఆకలిగా ఉండటంతో ఇంట్లో తిరిగే ఎలుకలను తినసాగింది. గింజలు తినే ఎలుకలు పిల్లి దెబ్బకు ఇల్లు వదిలి వెళ్లిపోయాయి. దీనివలన రైతుకు చాలా మేలు జరిగింది. పిల్లిని బయటకు పోనివ్వకుండా పాలు, పెరుగు వేసి పెంచసాగాడు.

వెంటపడిన కుక్క రైతు ఇంట్లో పిల్లి దూరడం చూసింది. ఇంటి ముందే కూర్చుంది. ఇంటికి కాపలా కాయసాగింది. విశ్వాసపాత్రంగా వుండసాగింది. కుక్కకు కూడా ఆహారం వేస్తూ ెపెంచుకోసాగాడు రైతు. అవి అలా రైతు ఇంట్లో తిష్టవేశాయి. పిల్లి కనిపిస్తే చాలు, కుక్క దాని మీదకు దూకుతుంది. పిల్లి కూడా కుక్కకు కనిపించకుండా చప్పుడు చేయకుండా తిరుగుతూ ఉంటుంది. అప్పుడెప్పుడో ఆ రెండింటి మధ్య వచ్చిన జాతివైరం ఇప్పటికి కొనసాగుతుందన్న మాట!

> 92905 04570

> > దర్శనమిచ్చిండు.

ਨੋਂਫ਼ੇਂ - ಈਨਾਫ਼ੇਂ ನೆದೆ - ಈನಾದೆ నెహ్రూ తాత పుట్టినరోజు ඉත් කාවෙන කර්කර සින්!

ਨੈਂਫਿੰ - ਖ਼ਿਨਾਫਿੰ నరకాసురుడు గిట్టిన రోజు **ම**ත් ඩ්බාක්ෂ හිරයා රම්සා!

ਨੈਂਫ਼ੇਂ - ಈਨਾਫ਼ੇਂ రెండు పండుగలు వచ్చిన రోజు మెండుగ మోదము ఇచ్చిన రోజు! బాలలందలివి సుమనస్సులు ಬಾಲಲಂದಲಿತೆ ಕುಭಾಕೆಸ್ನುಲು!!

- 'ಬాలబంధు' అలపర్తి వెంకట సుబ్బారావు కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ బాలసాహిత్య పురస్కార గ్రహీత

94408 05001

తుడ్పుకుని, పండుగకు తుర్క బియ్యమ్మ దగ్గర కుట్టించిన

తిన్నడు. అద్దంలో అందాన్ని చూసుకుంటూ దువ్వుకుంటూ

ఉండగానే, తన సోపతి గాడు అవినాష్.. 'వెంకటసాయి

వచ్చినావురా...? రా... ఆడుకుందాం..!' అంటూ పిలిచాడు.

దోస్తు పిలుపు ఇనంగనే రెడీ అయిన వెంకటసాయి ఎదురెల్లి

ఇద్దరూ మూతులకు మాస్క్ లు పెట్టుకుని, తోక

కొత్త డ్రెస్ తల్లి ఇవ్వగా ఏసుకుండు. గబగబా అన్నం

'ఏం జేస్తున్నవయ్యా? పొద్దు బారెడిక్కి అంబటాల కావస్తోంది. జర.. గియ్యాలనన్న నడి పొద్దయాలకు శెల్కలకు పోయి పోరగాన్ని తోలవా?!' ఈదుల్ల బాయి కాడి నుంచి అప్పుడే వచ్చిన భర్త ముత్యాలుతో అంది భార్య సత్యాలు.

'ఒక్కగానొక్క కొడుకాయే. పండుగ పూట ఏడ్చుకుంటూ పొద్దగాలనే పశువుల తోలుకొని మేపడానికి కంచెలకు పోయిండు. గాని దోస్తుగాల్లంత ఊర్లనే ఎంచక్కా ఆడుకుంటున్నరు. పూర్సీలు కాల్చుకుంట, టపాకాయలు పేల్చుకుంట హాయిగా తిరుగుతున్నరు. కనీసం పండుగ పూటయినా జల్దీ వోయి ఆణ్జి పంపరాదే..! నా జీవంతా పోరని మీదే ఉన్నది!' అని మల్లొక పాలి కడుపుల దేవినట్లు రందితో అంది సత్యాలు భర్తతో..

'పొకేం జేస్తనే... ఇంటికాడ పండుకుంటనా... నాకు లేదా బుడ్డోడి మీద పావురం. ఎవలికి లేని (పేమ నీకే కారిపోయినట్లు ఒలకబోసుకుంటూ మాట్లాడుతున్నవు. జర సైసు!' అంటూ గునుగుతూ, తల మీదనున్న రుమాలు తీసి,

పగటిబువ్వ సద్ది పెడుతున్న.. పోతెప్పుడు తీస్కు పో.. మర్చిపోయేవు!' అన్నది భర్త మీద (పేమతో. "సిన్సోణ్ణి

ఊల్లెకు తోల్నప్పుడు సాయమాను సూర్ల కొడలిక్కి వుంది. తీస్కెళ్లు. పునాస సేండ్ల గింతంత అలం, గునుగు గడ్డి కోసి మోతాదు మోపు కట్టి పంపు. మనది

అన్నాడు తండ్రి.

'దబ్బున రా నాయనో..! జల్లీగా పోవాలె ఇంటికి..!' తండ్రి ముఖం చూసుకుంటూ అన్నాడు కొడుకు. 'సరే'నంటూ చింతగుట్ట కాడి సేలకు పోయి, అలం, గునుగు కోస్కాని వచ్చి, కొడ్కు నెత్తిల గడ్డిమోపు పెట్టి ఇంటి తొవ్వల పయిలంగ పొమ్మన్నడు ముత్యాలు కొడ్కు దిక్కు చూపిస్కూ.... గడ్డిమోపు నెత్తి నెత్తుకొని, అంతకుముందు ఆ ఊర్లో

మహిళలు పాడగా విన్న బతుకమ్మ పాటలను తనలో తాను హుసారుతో పాడుకుంటూ.. ఇంటికెళ్లి

గడ్డిమోపు 🔪 సాయమాను కిందేసి, ఇంట్లో ఉన్న అమ్మ దగ్గరికి వెళ్లిండు వెంకటసాయి.

తల్లి తన కొంగుతో చెమట పట్టిన కొడుకు ముఖాన్ని తుడిసి, 'ఇంటెనక జాలారు గోలెంలో నీళ్లున్నయి ఎల్లి సబ్బుతో తానం జేసిరా నాయనా!' ఆత్ర మాత్రమంటూ అంగి

లాగిడ్పి వొల్లుపై నీళ్లు పోసుకుని, లైబాయ్ సబ్బుతో ఒక్టంతా రుద్దుకుని తానమాడినంక.... 'అమ్మో.....! తువ్వాల ఇయ్యవే!' అంటూ తల్లిని పిలిచిండు. తల్లి ఇచ్చిన తువ్వాలతో పెయ్యినంత JA

బాంబులు, పూర్నీల డబ్బాలు జేబులేసుకుని, పరుగు పరుగున ఊరి మధ్యలున్న హనుమాన్ల గుడి కాడికి పోయిండ్రు. అప్పటికీ సమయం పొద్దగూక అయిదు గంటలవుతోంది. అన్ని ఆడ కట్టుల నుంచి పిల్లలూ, పెద్దలు ಗುಡಿ ಕಾಡಿಕಿ ವೆರಿನಾರು. ಗುಡಿ చುಟ್ಟುತ್ ವಿವಿಧ ರಂಗುಲು పరచినట్లుగా జనమంతా తీరొక్క కొత్త దుస్తులతో వున్నరు. కాకుంటే మునుపటి లెక్క జనం రద్దీగా లేరు. కరోనా వల్ల కొద్దిగా తగ్గినరు. ఈలోగా ఆ ఊరి పెద్దమనిషి పోలీస్ పటేల్ వచ్చి, కొబ్బరికాయ కొట్టి పండుగను మొదలెట్టిండు. భజన పరులంతా పాటలతో గుడి ముందర కాసేపు ఆటలాడినరు. పిమ్మట సబ్బండ జాతుల ప్రజలందరూ భౌతికదూరం పాటిస్తూనే సంబురంగ ఊరు బయట పట్వారి శెల్కల నున్న జమ్మి చెట్టు కాడికి డప్పు చప్పులతో దండు కదిలినట్లు కదిలారు. పిల్లలంతా కేళిసంగా పటాసులు కాల్చుకుంటూ పెద్దలతో జత కలిశారు. అందరూ జమ్మి చెట్టు వద్దకు వెళ్లి, ఆయుధ పూజ చేసినరు. జమ్మి ఆకు తీసుకుని అలాయ్ బలాయ్, అలింగనం

ఇంటికి చేరుకున్న వెంకటసాయి తన జేబులోని జమ్మి ఆకును తల్లిదండ్రుల చేతుల్లో పెట్టి దీవెన తీసుకుండు. మిగిలిన కొంత జమ్మాకును తన వొయిలల్ల, బియ్యం కుండల, గాబు నీళ్లల్ల ఏసిండు. అలా చేస్తే బర్కతుంటదని ఎప్పుడో పెద్దలు చెప్పగా విన్నడు.

తీసుకోకుండనే ఎవరి ఇళ్లకు వాళ్ళు వెళ్ళిపోయినరు.

తెల్లారినంక బల్లెకు పోయి సోపతి గాండ్లతో ఎంతో సంబురంగ పండుగ ముచ్చట్లు పెట్టిండు. తన ఊర్లో జరిగిన విషయానంత పూసగుచ్చినట్లు సార్లకు చెప్పి, శబాష్... అనిపించుకుండు.

> - కోమటిరెడ్డి బుచ్చిరెడ్డి, 94415 61655

MONIO CONTRACTOR

సీలక్కొయ్యకు తగిలించి, గుడ్లు మిటకరిస్తూ భార్య సత్యాలు వైపు చూస్తూ.. కాళ్ళ మంచంపై కూర్చున్నాడు ముత్యాలు.

'గియేడు ఆనలు మస్తు పడ్డయి. నా జిందగీల ఎప్పుడూ సూడలే ఇంత పెద్ద ఆనల్ని. గప్పుడెప్పుడో నా సిన్నతనంల సూశ్న. దేవుని దయవల్ల మనూరి చెర్వుకూ ముప్పై యేండ్లయినంక మత్తడి దుంకుతుంది. మన అలుగుల్ల శెల్క గుడ్డంల నడుంలోతు గడ్డి పెరిగింది. గొడ్లు తిప్పల పెట్టకుండ మేస్తయిలే.. మనోనికి తోడుగా కక్కయ్య, పెద్దయ్యా.. పక్క పొంటి ఉన్నరు. ఏం ఫికర్ పడకు. నేను జల్గినే పోతలే!' కొంచెం స్వరం తగ్గించి భార్యతో అన్నడు.

'సరేగానీ.. పూరీలు పెడతా తిందువురా.. ఆ పని గీ పని ವೆನ್ತಾಲಕು ಇಂತ ಸೆಪಯ್ಯೆ!' ಅಂಟಾ ತಲಲ್ ನಾಲುಗು పూరీలు, గిన్నెలింత కోడికూరేసి పీట దగ్గర పెట్టింది సత్యాలు.

చెయ్య, మూతి కడుక్కుని పీటపై కూసోని తింటుండగానే.. 'టిఫిస్ తిన్నాక నీకు

వొట్టి బర్రె కాదాయె...! పాలిచ్చే బర్రాయే. మాపడికి ಗಡ್ಡಯ್ಯಕ పోతే ಬರ್ పాಲಿಯ್ಯದು. ಲೆಗ ಪಿಯ್ಯದುದ್ మొత్తుకుంటది!' అని సత్యాలు భర్తతో చెప్పింది.

'గట్లనే తీయ్... కోసి పంపుతాలే..!' అంటూ... టిఫిన్ తిన్నంక సెయ్యి కడుగుతూ కండువతో మూతి తూడ్పుకుంటూ సద్ది మూట చేత బట్కోని పోయిండు ముత్యాలు. మిట్ట మధ్యాహ్నం కల్లా భార్య పెట్టిన సద్దిమూట తీసుకుని, నడుచుకుంటూ శెల్కలకు చేరిండు ముత్యాలు. సద్దిమూట సంచిని కట్ట మీద యాపచెట్లు కొమ్మకు కట్టి, కొడుకును పిలిచిండు.

తండ్రి రాకను గమనించిన కొడుకు వెంకటసాయి చెంగు చెంగున గంతులేసుకుంటూ తండి దగ్గరకు వచ్చిండు.

> 'జర ఆగు బిడ్డ... కనురెప్ప సేపట్ల బర్రెకు కొద్దిగంత గడ్డి కోసుకొస్త.. తీస్కపోదువు గాని

బీపావకి బాలల పసిడి చివ్వెలు ప్రత్యేక సంచిక

